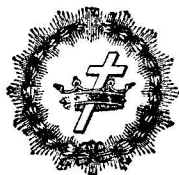

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

THE DAWN (GR.)
East Rutherford, N. J.
U.S.A.

1975

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ	1
ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ	3
ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ	6
Η ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ	8
ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ	10
Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ	12
ΣΚΟΤΟΣ	13
ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ	14
ΟΥΧΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΣ	14
ΔΕΥΤΕΡΑ "ΗΜΕΡΑ"	16
Η ΤΡΙΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	18
ΤΑ ΓΕΝΗ ΣΤΑΘΕΡΑ	20
ΠΡΩΙΜΟΣ ΦΥΤΙΚΗ ΖΩΗ	23
Η ΤΕΤΑΡΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	25
Η ΠΕΜΠΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	27
Η ΕΚΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	28
"ΨΥΧΗ ΖΩΣΑ"	31
Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ	32
ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΗ	35
ΝΕΑ ΚΤΙΣΙΣ	38
ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ	41
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ	45

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

"'Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν." ΓΕΝΕΣΙΣ α:1.

---οοο---

AMBANONTES ὑπ' ὅψιν τὴν σύγχρονον αὖ-
ξησιν τῆς γνώσεως εἰς διαφόρους κλά-
δους, οἱ ἐπιστήμονες μανθάνουν ἐπὶ μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον τὸ μέγεθος καὶ τὸ πολὺπλοκον
τοῦ Σύμπαντος. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναγνωρίζουν
καὶ παραδέχονται ἐλευθέρως ὅτι, ὅσον περισ-
σότερον ἐξερευνοῦν τὸ ΣΥΜΠΑΝ, ἐπὶ τοσοῦτον
πείθονται ὅτι ὑπεύθυνος δι' ὅλον τὸ μεγαλεῖον
τοῦτο εἶναι Νοήμων, Μέγας τις Δημιουργός.
Τοῦτο ἦτο καταφανὲς προ πολλοῦ εἰς τὸν προ-
φήτην Δαβὶδ, ὅστις ἔγραψεν,

" Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔρ-
γον τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν
ἡμέραν λαλεῖ λόγον, καὶ ἡ νύξ πρὸς τὴν
νύκτα ἀναγγέλλει γινῶσιν." ΨΑΛΜ. ιθ:1,2.

Παραδεχόμενοι ὡς γεγονὸς τὴν διακήρυξιν
τῆς Γραφῆς ὅτι, "'Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν," εἶναι φυσικὸν διὰ
τὸν ἐρευνητικὸν νοῦν, νὰ ἐρωτήσῃ: "Πόσος και-
ρὸς πρὶν ἢτο ἡ ἀρχὴ αὐτῆς;" Ἡ Γραφή δὲν δι-
δει ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, διό-
τι "ἡ ἀρχὴ" ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ἐδάφιδόν μας
προηγείται πάσης ἄλλης ἀρχῆς χρόνου ἀναφερο-
μένης εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀπάντησις
δὲν εἶναι βασικῶς σπουδαία εἰς τὴν πίστιν
μας, πλὴν εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρήσωμεν

μερικους ὑπολογισμοὺς τῶν ἐπιστημόνων.

Νύξιν τις τοῦ πόσον πρὶν εἰς τὸ ἀπώτατον παρελθόν ἡ "ἀρχὴ" τῆς δημιουργίας τοῦ Σύμπαντος ἦτο, στηρίζεται πιθανὸν εἰς τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός, ἥτις εἶναι 185,000 μίλια τὸ δευτερόλεπτον. Ἡ Σελήνη εἶναι τὸ πλησιέστερον οὐράνιον σῶμα, καὶ τὸ φῶς τῆς Σελήνης φθάνει εἰς τὴν Γῆν εἰς ἓνα καὶ τέταρτον δευτερόλεπτον. Ἀπὸ τὸν Ἥλιον θέλει ὀκτὼ λεπτά. Ἀπαιτοῦνται τέσσαρα ἔτη φωτός διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Γῆν ἀπὸ τὸν πλησιέστερον ἀστέρα.

Διὰ τοῦ τελευταίου τηλεσκοπίου τοῦ ROLOMAR τῆς Καλλιφορνίας, κατέστη δυνατόν νὰ φωτογραφηθοῦν μεμακρυσμένα σφαίραι, τὸ φῶς τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Γῆν, δύο δισεκατομμύρια ἔτη. Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι, τὰ σῶματα ταῦτα ἔπρεπε νὰ ἔχουν δημιουργηθῇ δύο δισεκατομμύρια ἔτη πρὶν διὰ νὰ φθάσῃ τὸ φῶς αὐτῶν εἰς τὴν Γῆν. Οἱ ἐπιστήμονες τώρα πιστεύουν ὅτι, ἡ δημιουργία, δηλ. τὸ Σύμπαν, ἐπεκτείνεται πολὺ πέραν τοῦ ὅ,τι οὗτοι δύνανται νὰ φωτογραφήσουν.

Τὸ γεγονὸς ὅτι μερικὰ ἀπομεμακρυσμένα σῶματα ἐδημιουργήθησαν τὸ ὀλιγώτερον δύο δισεκατομμύρια ἔτη πρὶν, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Γῆ εἶναι τόσον παλαιά. Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν κάμει διαφόρους ὑπολογισμοὺς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν τῆς Γῆς, κυμαινομένων ἀπὸ 28 ἑκατομμύρια ἕως τρία δισεκατομμύρια ἔτη ἡλικίας. Ὁ Ἥλιος, ἀξιοῖ ὁ SIR JAMES JEANS, εἶναι περίπου ἑπτὰ δισεκατομμύρια ἔτη ἡλικίας. Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι εἶναι κάπως θεωρητικοί, καὶ εἶναι πέραν τῆς ἡμετέρας ἀντιλή-

ψεως, ἀλλὰ πόσον ἐπίσης εἶναι καὶ ἐκεῖνα ἄ-
τινα ἀφοροῦν τὰ μεγάλα δημιουργικὰ ἔργα τοῦ
Θεοῦ, Ὅστις, καθὼς ἡ Γραφή διακηρύττει, εἴ-
ναι "ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος." ΨΑΛΜΟΣ
90:2.

Ἡ Γῆ, βεβαίως, εἶναι ἀπλῶς ἓνας πλα-
νήτης εἰς τὸ μέγα Σύμπαν τοῦ δημιουργήματος
τοῦ Θεοῦ, ὅπως περιγράφεται διὰ τῆς διακη-
ρύξεως "ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ." Ἀφ' οὗτου ἰσχυρὰ
τηλεσκοπία ἦλθον εἰς χρῆσιν, ὑπετίθετο ὅτι
ὁ ἰδικὸς μας ἀστρικός Γαλαξίας ἦτο ὁλόκληρον
τὸ ΣΥΜΠΑΝ. Πλὴν τώρα, πλέον τῶν εἴκοσι δισε-
κατομμυρίων Γαλαξίαι εὐρίσκονται διαρ-
κῶς ὑπὸ τὴν παρατήρησιν τῶν ἐπιστημόνων. Ἐ-
καστος τούτων πιστεύεται ὅτι εἶναι ὅμοιος
εἰς μέγεθος τοῦ Γαλαξίου τοῦ ὁποίου ἡ Γῆ ἀ-
ποτελεῖ μέρος καὶ εἰς τὸν Γαλαξίαν τοῦτον ὑ-
πάρχουν δέκα δισεκατομμύρια ἄστρα. Ὑπολογί-
ζεται ὑπὸ τινων ἐπιστημόνων ὅτι ὁ ὀλικὸς ἀ-
ριθμὸς Γαλαξιῶν, καὶ ἐκείνων ἀκόμη οἵτινες
δὲν βλέπονται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, εἶναι ἐκ-
κατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων. Εἰς προφήτης
τοῦ Θεοῦ ἔγραψε, "Καθὼς ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρα-
νοῦ δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ, οὐδὲ ἡ ἄμμος
τῆς θαλάσσης νὰ μετρηθῇ.." ΙΕΡΕΜ. λγ:22.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΝ.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ Ἡσαΐας μᾶς βεβαίως ὅτι, "Αὐ-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ πλάσας τὴν γῆν, καὶ ποιήσας αὐ-
τὴν, ὅστις αὐτὸς ἐστερέωσεν αὐτὴν, ἔκτισεν
αὐτὴν οὐχὶ ματαιῶς, ἀλλ' ἔπλασεν αὐτὴν διὰ νὰ
κατοικῇται." ΗΣ. με:18. Ἐκ τούτου καθίσταται
φανερὸν ὅτι ὁ θεῖος σκοπὸς τῆς δημιουργίας τῆς
Γῆς, ἦτο διὰ νὰ κατοικηθῇ, καὶ ἡ διακήρυξις
τῆς Γενέσεως φανερώνει ὅτι, ὁ κύριος κάτοι-

κος καὶ κυρίαρχος τῆς Γῆς θὰ ἦτο ὁ ἄνθρωπος.

Δημιουργῶν τοὺς προπάτορας ἡμῶν ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, "Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ γεμίσατε -πληρώσατε, οὐχὶ ὑπερπληρώσατε- τὴν γῆν, καὶ κυριεύσατε αὐτήν, καὶ ἐξουσιάζετε ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς ζῶου κινουμένου ἐπὶ τῆς γῆς." ΓΕΝ. α: 28. Διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῆν ὁ ἄνθρωπος, ἦτο ἀναγκαῖον ὅπως ἀποδείξῃ τὴν πιστότητα του εἰς τὸν θεῖον νόμον. Ὁ Ἀδὰμ ἀπέτυχεν εἰς τοῦτο, καὶ ἦλθεν ὑπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου. Πλὴν τοῦτο δὲν ἐννοεῖ ὅτι ὁ θεῖος σκοπὸς δημιουργῶν τὴν Γῆν ἀπέτυχεν.

Ἡ Γραφὴ ἀποκαλύπτει ὅτι, μέσῳ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεὸς ἐπρομήθευσεν ἀπολύτρωσιν διὰ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον, καὶ ὅτι οὗτος θὰ ἐπανακτηθῇ ἀπὸ τῆς καταδίκης τοῦ θανάτου καὶ δοθῇ εὐκαιρία ἀποδεικνύων τὴν ἀξίαν του διὰ ζωὴν εἰς τὸν θαυμάσιον τοῦτον οἶκον, τὸν ὅποιον ὁ Δημιουργὸς ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτὸν. Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι, ἡ Γῆ πρέπει νὰ πληρωθῇ -οὐχὶ ὑπερπληρωθῇ- καὶ κατοικηθῇ οὐχὶ ὑπὸ θνήσκοντος γένους, ἀλλ' ὑπὸ γένους ἀποκατασταθέντος εἰς τελείαν ζωὴν, κατοχυρωμένην ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας ὑπὸ πεπειραμένης γνώσεως τῶν τρομερῶν αποτελεσμάτων τῆς παρακοῆς τοῦ Νόμου τοῦ Δημιουργοῦ.

Μανθάνοντες περὶ τῆς ἀγανούς δημιουργίας, καὶ κατανοοῦντες τὴν ἀπειρον σοφίαν καὶ παντοδυναμίαν τοῦ Δημιουργοῦ, τῆς ἀποκαλυπτομένης ἐν αὐτῇ, τοῦτο πρέπει νὰ μᾶς δώσῃ πίστιν εἰς τὸ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι, ὁ Μέ-

γας Δημιουργός ὅλων τούτων, εἶναι πλήρως
 ικανός νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν σκοπὸν Του, ἀποκα-
 θιστῶν τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωὴν.
 Καὶ αἱ Γραφαὶ μᾶς, δίδουν πολλὰς διαβεβαιώ-
 σεις περὶ τούτων. Ὁ Παῦλος ἔγραψε, "Διότι
 καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδὰμ, οὕ-
 τω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ ἐν τῷ Χρι-
 στῷ." Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. ιε:21.

Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως
~~τοῦ θνήσκοντος ἀνθρώπου γένους,~~ περιγρά-
 φεται εἰς τὴν Γραφὴν διὰ τῆς λέξεως "ΑΝΑΣΤΑ-
 ΣΙΣ." Ὁ Ἀπόστ. Πέτρος μεταχειρίζεται τὴν
 λέξιν "ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι "ΟΙ
 ΚΑΙΡΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΝΤΩΝ" ἐλαλήθη-
 σαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπ' αἰῶνος, διὰ στόματος
 πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν. ΠΡΑΞ. γ:19-21.
 Ἀκριβῶς, καθὼς τὸ πρῶτον Κεφ. τῆς Γραφῆς
 διακηρύττει τὰ οὐσιώδη γεγονότα ἀναφορικῶς
 μὲ τὴν δημιουργίαν καὶ πτώσιν τοῦ ἀνθρώπου,
 οὕτω καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Γραφῆς ἀποκαλύπτει
 τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑ-
 ΣΙΝ ἐκείνων τοὺς ὁποίους Οὗτος ἐδημιούργη-
 σε, καὶ ἔδωκε κυριαρχίαν ἐφ' ὅλης τῆς Γῆς.

Καὶ πρέπει νὰ αὐξήσῃ ἡ πίστις ἡμῶν εἰς
 τὴν Γραφὴν, ὡς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ σχεδίου
 τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ δημιουρ-
 γίαν, καθὼς κατανοοῦμεν πόσον ἀκριβῶς ἐπί-
 σης περιέγραψε πολλὰ οὐσιώδη γεγονότα ἀνα-
 φορικῶς μὲ τὴν Γῆν. Π.Χ. οἱ ἄρχαῖοι ἐπίσ-
 τευον ὅτι ἡ Γῆ ἦτο ἐπίπεδος, ἀκόμη δὲ καὶ
 σήμερον ὑπάρχουν τινὲς διακρατοῦντες τὴν
 πεπλανημένην ταύτην ἄποψιν. Ἐντούτοις, ἔχει
 βεβαιωθῇ πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ Γῆ
 εἶναι σφαιροειδής. Τὸ γεγονὸς τοῦτο διεκη-
 ρύχθη ὑπὸ τῆς Γραφῆς πρὸ 3,000 ἐτῶν. Εἰς τὸ

βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου ἀναγινώσκομεν περὶ τοῦ
"γύρου τῆς γῆς." ΗΣ.μ:22.

Οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ τῆς Ἰνδίας ἐδίδασκον
ὅτι ἡ Γῆ ἐστηρίζετο ἐπὶ ἐλέφαντος, ὅστις ἐ-
πίσης ἐκάθητο ἐπὶ τῆς ῥάχεως χελώνης. Οἱ Ἑλ-
ληνες ἀνεγνώριζοντο διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν
σοφίαν, ἀλλ' ἡ καλλίστη αὐτῶν θεωρία ἦτο ὅτι,
ἡ Γῆ ἐστηρίζετο εἰς τὸν ὦμον τοῦ γίγαντος
Ἀτλαντος. Ἡ Γραφή διακηρύττει τὴν ἀλήθειαν
ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πολὺ πρὶν αὕτη ἀ-
νακαλυφθῇ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας. Ὁ προ-
φήτης Ἰωβ εἶπε περὶ τοῦ Δημιουργοῦ, "Ὁ ἐκ-
τείνων τὸν βορέαν ἐπὶ τὸ κενὸν, κρεμᾷ τὴν
γῆν ἐπὶ τὸ μηδέν." ΙΩΒ κς:7.

Τὸ μέγεθος τῆς Γῆς ἐν συμπαραβολῇ μὲ
ἄλλα οὐράνια σώματα εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέρον.
Ἡ Γῆ ἐμπεριέχει περίπου 267,000 ἑκατομμύρια
κυβικὰ μίλια, καὶ ἔχει βάρος 5,000 ἑκατομ-
μύρια ἑκατομμυρίων τόνους. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι
εἶναι κάπως πέραν τῆς ἡμετέρας ἀντιλήψεως,
ἀλλὰ μὲ συμπαραβολὴν μὲ ἄλλα οὐράνια σώματα
ἡ Γῆ εἶναι πάρα πολὺ μικρὰ. Ὁ πλανήτης Κρό-
νος δύναται νὰ ἐμπερικλύσῃ 900 σφαῖρας τοῦ
μεγέθους τῆς Γῆς, ἐνῷ ὁ ἥλιος δύναται νὰ
ἐμπερικλύῃ 1,300,000. Μεταβαίνοντες πέραν
τοῦ ἡμετέρου Γαλαξία διὰ συμπαραβολὴν, πλη-
ροφορούμεθα ὅτι ἡ Ἀνδρομέδα, ἥτις εὗρίσκε-
ται 800,000 ἔτη φωτὸς μακρὰν, δύναται νὰ λάβ-
ῃ εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς πέντε δισεκατομμύρια
ἡλίου. ΕΓΚΥΚΛΟΠ. ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΓΝΩΣΕΩΣ, Σελ. 14,
ὑπὸ SIR JAMES JEANS.

ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Δημιουργὸς ἡρώτησε τὸν Ἰωβ, "Ποῦ ἦσο
ὅτε ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν; Ἀπάγγειλον, ἐὰν ἔχῃς

σύνεσιν;" Καὶ πάλιν, "Ἐπὶ τίνος εἶναι ἐσ-
τηριγμένα τὰ θεμέλια αὐτῆς; ἢ τις ἔθεσε τὸν
ἀκρογωνιαῖον λίθον αὐτῆς;" ΙΩΒ λη:4,6. 'Εν
τῷ φωτὶ τῆς γεωλογικῆς ἀληθείας, ἡτις τώρα
τόσον πολὺ ἔχει ἐγκαθιδρυθῇ, καταφαίνεται
ὅτι, αἱ ἐρωτήσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς ὡ-
ρισμένα χαρακτηριστικὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἢ
μορφώσεως τῆς γῆς, ἵνα ὁ οἶκος τοῦ ἀνθρώ-
που ἔχει θεμέλια, ἅτινα στερεῶς ἔχουν ἐμπηχ-
θῇ ἐπὶ στερεᾶς μάζης νικελίου καὶ σιδήρου,
τὰ ὅποια σχηματίζουν τὸν σκληρὸν πυρῆνα τοῦ
κέντρου τῆς Γῆς.

Ὁ "ἀκρογωνιαίος λίθος" τῆς Γῆς εἶναι
κάπως ὅμοιος μὲ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς
Πυραμίδος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι, ἀντὶ νὰ εἶναι οὐ-
τος εἰς τὴν κορυφὴν εἶναι εἰς τὸ κέντρον.
Τοιοῦτοτρόπως τὸ ὀλικὸν βάρος τῆς Γῆς πιέ-
ζει τὸν πυρῆνα τοῦ κέντρου. Εἰς τὸν σχημα-
τισμὸν τοῦτον τῆς Γῆς, ἡ ΕΓΚΥΚΛ. ΝΕΩΡΕ-
ΡΑΣ ΓΝΩΣΕΩΣ σελ. 192, 193, τοῦ Καθηγητοῦ J.
W. GREGORY, ἀναφέρει ἐπτὰ μεγάλα θεμέλια ἅ-
τινα ὑποστηρίζουν τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν τῆς
Γῆς. Οὗτοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Βόρειον καὶ
Νότιον Ἀμερικὴν,, Ἀσίαν, Ἀφρικὴν, Αὐστρα-
λίαν καὶ δύο εἰς Εὐρώπην.

Καίτοι οἱ ὠκεανοὶ ἔχουν καταπληκτικὴν
βαρύτητα, καὶ στηρίζονται οἱ θυθοὶ αὐτῶν ἐ-
πὶ βαρέως βασάλτου, ὁ Κύριος ἐπρομήθευσεν
ἐπιπρόσθετα θεμέλια διὰ τὴν ἐπὶ πλεον στή-
ριξιν τῶν Ἡπειρῶν αὐτῆς. Οὐδὲν τὸ θαυμαστὸν
ὁ Παλμωδὸς ἀναφέρει διὰ τὸν Δημουργόν," Ὁ
θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτῆς, διὰ
νὰ μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα." ΨΑΛΜ. ρδ:5.

Η ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ

ΘΕΟΣ ἠρώτησε τὸν Ἰὼβ σπουδαίαν ἐρώτησιν ἀναφορικῶς μὲ τὴν Γῆν, ὅπερ παραθέτομεν, "Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα αὐτῆς, ἐὰν ἐξέυρης; ἢ τίς ἥπλωσε στάθμην ἐπ' αὐτῆς;" ΙΩΒ λη:5. Ἡ καταμέτρησις εἶναι ζωτικῆς σπουδαιότητος εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα ἢ σχεδιαστήν οἰκοδομῆς. "Ὅχι μόνον πρέπει ἡ οἰκοδομὴ καθ' ἑαυτὴν νὰ ἔχῃ ἀναλογίαν καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν καὶ στερεότητες αὐτῆς.

Οὕτω καὶ μὲ τὴν σχεδίασιν καὶ θεμελίωσιν τῆς Γῆς. Ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τῆς Δημιουργίας προέβλεψεν ὅπως "ἡ καταμέτρησις" αὐτῆς εἶναι καθ' ὅλα κατάλληλος διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐσχεδιάσθη. Ἡ διάμετρος τῆς Γῆς εἶναι περίπου 8,000 μίλια. Ἡ ζωτικὴ σπουδαιότης τῆς καταμετρήσεως αὐτῆς ἐκτιμᾶται μόνον ὅταν παραβάλλεται αὕτη μὲ τὴν μικρότεραν εἰς μέγεθος Σελήνην, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μὲ τὸν μεγαλύτερον εἰς μέγεθος Κρόνον.

Οἱ ὠκεανοὶ τῆς Γῆς, πιστεύεται, ἦλθον εἰς τὸ εἶναι τῶν ἐκ τῶν ἀτμῶν, ἐκσφενδονιζομένων κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς μόρφωσιν, ὅτε αὕτη ἦτο πύρινος μάζα. Ἡ διάμετρος τῆς Γῆς ὡς ἐκ τούτου, θὰ ἀπεφάσιζε τὸ ποσὸν τοῦ ἀτμοῦ αὐτοῦ, σχετικῶς μὲ τὴν καταμέτρησιν τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς Σελήνης, οὕσης μικροτέρας, τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος διὰ τὸν ἀτμὸν ἦτο τόσον μικρὸν ὥστε τελείως ἀπεξηράνθη καὶ ἀπερροφήθη καθ' ὅσον ἡ Σελήνη ἐψύγετο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὕδωρ εἰς τὴν Σελήνην. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν, ἐξ ἄλλου, ὅτι οἱ πλανῆται τοῦ μεγέθους,

μεγέθους τοῦ Διδος καὶ τοῦ Κρόνου, ἐξετόξευσαν τοιαύτην ποσότητα ὑδατίνου ἀτμοῦ ὥστε ἡ μάζα τῆς ὕλης των εἶναι τελείως βυθισμένη εἰς μέγα βάθος ὑδατος ἢ παγετῶνος. Τοιουτοτρόπως βλέπομεν ὅτι, ἐὰν ἡ Γῆ ἔπρεπε νὰ κατοικηθῇ ὑπ' ἀνθρώπου, ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀκριβῶς εἰς μέγεθος, καὶ ὁ Θεὸς Δημιουργὸς ἐγνώριζεν ὅποια ἔπρεπε μέτρα νὰ ἦτο τὸ μέγεθος αὐτῆς.

Ἡ καταμέτρησις ἐπίσης ἦτο σπουδαία δι' ἄλλας ἀπόψεις. Ὑπῆρξεν ἡ υπόθεσις τῆς ἐλξεως ἐκ τῶν ἄλλων σωμάτων, ὅπως τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης. Ἡ Γῆ ἔπρεπε νὰ ἦτο ὠρισμένου μεγέθους καὶ βάρους ἵνα κινῆται εἰς τὴν τροχίαν τῆς σταθερῶς. Καὶ ἡ ταχύτης αὐτῆς ἔπρεπε νὰ ρυθμισθῇ ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀπόστασιν τῶν ἄλλων σωμάτων τῆς ἐλξεως. Ἡ ἐλξις τῆς βρύτητος παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὰ οὐράνια σώματα.

Ἐπὶ πλεον, ἡ καταμέτρησις τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ Ἥλιου ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀκριβῆς ὥστε ἡ Γῆ νὰ ἦτο κανονικὴ εἰς θερμοκρασίαν, πλὴν οὐχὶ ὑπερθερμὸς ἢ ὑπερψυχρὸς. Ὁ Ἥλιος εἶναι 93-94 ἑκατομμύρια μίλια μακρὰν τῆς Γῆς. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν ὅτι, ἐὰν ὁ Ἥλιος ἀπεμακρύνετο εἰς τὰ 120 ἑκατομμύρια μίλια μακρὰν τῆς Γῆς, θὰ ἐπάγωνον μέχρι θανάτου τὰ πάντα. Ἡ ἐὰν ὁ Ἥλιος ἦτο πλησίον τῆς Γῆς 60 ἑκατομμύρια μίλια, θὰ κατεκαίετο πᾶσα ζωὴ καὶ βλάστησις ἐνεκεν τῆς θερμότητος.

Πόσον πλήρης σημασίας ἦσαν αἱ διακηρύξεις τοῦ Δημιουργοῦ εἰς τὸν Ἰὼβ, ἐρωτῶν αὐτὸν, "Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα τῆς γῆς, ἐὰν ἐξεύ-

ρης, ἥ τις ἥπλωσε στάθμην ἐπ' αὐτήν; "ΙΩΒ λη:
5. Αἱ ἐρωτήσεις αὗται δὲν ἦσαν ἀργολογίαι.
 Ἐπροτίθεντο ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ νὰ ἀποκαλύ-
 ψουν τὴν σοφίαν, ὡς ἐπίσης τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ
 προμηθεύων τοιοῦτον θαυμάσιον οἶκον διὰ τὴν
 ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ δημιουργίαν. Τοῦτο ἦτο ἐ-
 πίκαιρον διὰ τὸν Ἰὼβ, ἀφοῦ ἡ πίστις αὐτοῦ
 εἰς τὴν ἀγαθὴν φροντίδα τοῦ Θεοῦ σκληρῶς ἐ-
 δοκιμάζετο. Τώρα δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ὅτι, εἰς
 τὴν ἀπόφασιν καὶ προσδιορισμὸν τοῦ μεγέθους
 τῆς Γῆς καὶ τῆς σχετικῆς αὐτῆς θέσεως εἰς
 τὸ Σύμπαν, ὁ Θεὸς εἶχεν ὑπ' ὄψιν Του τὸ κα-
 λὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπίνης Αὐτοῦ
 δημιουργίας, "τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων," εἰς
 τοὺς ὁποίους θὰ ἔδιδεν τὴν Γῆν εἰς αἰῶνιον
 αὐτῶν κληρονομίαν.

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ

Η ΓΡΑΦΗ δὲν ἐξηγεῖ ἀκριβῶς πῶς ὁ Θεὸς
 ἐδημιούργησε τὸν "οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν". Τοῦ-
 το μᾶλλον εἶναι καλὸν, διότι κατὰ πᾶσαν πι-
 θανότητα κάθε ἐξήγησις ἥτις ἠδύνατο νὰ δοθῇ
 θὰ ἦτο πέραν τῆς ἱκανότητος τῆς πεπερασμέ-
 νης ἡμῶν διανοίας νὰ κατανοήσῃ. Ἡ Γραφή ἀ-
 πλῶς διακηρύττει ὅτι, "Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν."

Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν πολλὰς θεωρίας ὡς
 πρὸς τοῦ πῶς ἡ δημιουργία τῆς Γῆς ἐπραγμα-
 τοποιήθη. Ἐντούτοις, γενικῶς ἀναγνωρίζεται
 παρὰ τῶν ἐπιστημόνων ὅτι, ἀδιάφορον ποῖα
 εἶναι ἡ ἀρχικὴ πηγὴ τῆς ὕλης διὰ τῆς ὁποίας
 ἐμορφώθη καὶ συνίσταται ἡ Γῆ, ὑπῆρξε καιρὸς
 ὅτε ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς ἦτο πύρινος, καὶ ἥτις
~~μετέπειτα βαθμιαίως ἐψύγετο εἰς τὴν κατάσ-~~
 τασιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι σήμερον.

Μὲ ἀπλότητα ἡ Γραφή θέτει τὸ γεγονὸς τοῦτο διὰ τῆς διακηρύξεως "Ἡ γῆ ἦτο ἄμορφος καὶ ἔρημος," δηλ. δὲν εἶχε μορφήν ἢ σχῆμα, καὶ ἦτο κενὴ πάσης ζωῆς, ΓΕΝ.α:2. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ, ὅτε ἡ Γῆ ἦτο ἀκόμῃ ἀκατάλληλος πρὸς διατήρησιν οἰασθήποτε ζωῆς, εἶναι ὅπου τὸ πρῶτον Κεφάλαιον τῆς Γενέσεως ἀναφέρεται. Ἡ καταγραφή αὕτη τῆς δημιουργίας ἀναφέρεται εἰς τὰ ἑξ στάδια τῆς προόδου, ἃτινα ἔφερον τὴν Γῆν εἰς τὴν παροῦσαν κατοικήσιμον κατάστασιν, ἥτις ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς ἑξ αὐτῆς "ἡμέρας" ἢ ἐποχὰς.

ΟΙ ΓΕΩΛΟΓΟΙ ἀνεκάλυψαν τὴν κανονικὴν αὐτὴν ἀνάπτυξιν, ἐνῶ οὗτοι δὲν διαιροῦν τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα καθὼς ὑποδεικνύεται εἰς τὴν Γένεσιν. Αἱ ἀνακαλύψεις των εἰς τὸ τὶ ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς ἀναπτύξεως, εἶναι ἀξιοσημειώτως ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν διακήρυξιν τῆς Γραφῆς. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς δίδουν τέσσαρας κυρίας ἐποχὰς, τὰς ὁποίας ὁμοίως οὗτοι ὑποδιαιροῦν εἰς μικρότερας περιόδους.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ εἴμεθα πολὺ ἀκριβολόγοι παρατηροῦντες τὴν ἁρμονίαν μεταξὺ τῆς περιόδου ὅπερ οἱ ἐπιστήμονες ἀφίχθησαν, καὶ τῶν "ἡμερῶν" τῆς Γενέσεως. Ἡ διακήρυξις τῆς Γραφῆς περὶ τῆς προπαρασκευῆς καὶ διατηρήσεως αὐτῆς, ἀναφέρεται εἰς 31 μικρὰ ἑξάφια, ἐνῶ ἀναρρίθμητοι τόμοι ἐγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ τὶ ἔχουν εὖρη εἰς τὴν διακήρυξιν τῶν βράχων καὶ ἄλλων πηγῶν, ἀναφορικῶς μὲ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Αἱ ἑξ γενικαὶ διαιρέσεις φανερώς εἶναι πᾶν ὅ,τι ὁ Δημιουργὸς ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρῃ, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως δώσῃ εἰς τὸν λαὸν Αὐτοῦ τὴν πληροφορίαν τὴν

ὅποιαν εἶχον ἀνάγκην πρὸς διατήρησιν τῆς πίστεως των εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Αὐτοῦ Λόγον.

Η ΠΡΩΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

ΤΟ Η ΑΡΧΗ τῆς πρώτης "ἡμέρας" ὅτε τὸ "Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ" - ἡ παντοδύναμος Αὐτοῦ δύναμις - ἐφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων. ΓΕΝ. α:2. Ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις ἡ μεταφραζομένη "ἐφέρετο" εἶναι "ἐπώαζω," καθὼς τὰ πτηνὰ ἐπώαζον εἰς τὴν φωλεάν των. Καθὼς γνωρίζομεν, ὑπάρχουν διάφορα στάδια διὰ τὴν πορείαν τῆς ἐπώασεως. Ἐυλάρια καὶ βρύα συναθροίζονται διὰ τὴν μορφήν τῆς φωλεᾶς. Ἐπειτα ἐπένδυσις γίνεται μὲ διάφορα μαλακὰ χόρτα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εὐχαρίστησιν τῶν νεογνῶν των. Ἐπειτα ἔρχεται ἡ γέννεσις τῶν ὤων, καὶ ἡ θέρμανσις αὐτῶν ἕως ὅτου τὰ νεογνὰ ἐκκολαφθῶσιν.

Γενικῶς τοῦτο εἶναι ἐναρμόνιος σκιαγράφησις τοῦ πῶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἡ δύναμις τοῦ Δημιουργοῦ "ἐπώαζε" ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὑπεράνω τῆς Γῆς, ἵνα τελικῶς οἶκος δυνατὸν νὰ κατασταθῇ ἐτοιμος δι' ὅλας τὰς μυριάδας τῶν δημιουργημάτων τὰ ὅποια Οὗτος εἶχε κατὰ νοῦν διὰ τὴν Γῆν, ἰδιαιτέρως διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ "ἐπώασις" αὕτη ἤρχισε κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης "ἡμέρας" ὅτε "σκότος ἦτο ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου," καὶ θὰ ἐξηκολούθη ἕως ὅτου ὁ ἄνθρωπος, "ἄρσεν καὶ θῆλυ" ἐδημιουργήθη "κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ," κατὰ τὸ τέλος τῆς ἑκτῆς "ἡμέρας."

Σ Κ Ο Τ Ο Σ

QUANTO ΠΝΕΥΜΑ τοῦ Θεοῦ ἤρχισε τὴν "ἐπώασιν" ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σκότος ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον τῆς ἀβύσσου. Ἐφ' ὅσον τοῦτο ἦτο προτοῦ ἢ Γῆ καὶ τὸ ὕδωρ διαχωρισθῶσιν, ἢ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς ἦτο ἀπέραντος ὠκεανὸς. Ὁ Θεὸς ἠρώτησε τὸν Ἰῶβ, "Τίς συνέκλεισε τὴν θάλασσαν μὲ θύρας, ὅτε ἐξορμῶσα ἐξῆλθεν ἐκ μήτρας; Ὅτε περιέβαλον αὐτὴν μὲ νεφέλην, καὶ μὲ ὀμίχλην ἐσπαργάνωσα αὐτὴν;" ΙΩΒ λη: 8,9.

Ἡ ἐρώτησις τοῦ Θεοῦ καλῶς ὑποδεικνύει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ἡ θάλασσα ἦλθεν εἰς τὸ εἶναι τῆς. Οἱ ἐπιστήμονες συμφωνοῦν ὅτι, καθὼς ἡ μάζα τῆς Γῆς ἐψύγετο, στερεὸς φλοιὸς ἐσχηματίσθη. Πρὸς καιρὸν ὁ φλοιὸς οὗτος διατηροῦσε τοὺς ἀτμοὺς περιορισμένους ἐν ἀμόρφῳ σχήματι, ἢ καθὼς ἡ ἐρώτησις τοῦ Θεοῦ ὑποδεικνύει, "μὲ μοχλοὺς καὶ θύρας περιέκλεισεν αὐτὴν." "Ἀμορφος καὶ ἔρημος, καὶ σκότος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου. Ἡ μεγάλη πίεσις τῶν ἀτμῶν ἐξέσπασεν καὶ ἔπescen ἐπὶ τῆς θερμῆς Γῆς, αὕτη δὲ ψυγουμένη ἐσχηματίσθησαν οἱ ὠκεανοὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς. Τοιουτοτρόπως ἐγεννήθησαν αἱ θάλασσαι καὶ οἱ ὠκεανοὶ, ἐξῆλθον "ὥς ἐκ μήτρας. ΙΩΒ λη:8, ΓΕΝ. α:2.

Κατὰ τὴν γέννησιν, ἐνδύματα ἐπρομηθεύθησαν. Ὁ Κύριος εἶπε, "περιέβαλον αὐτὴν μὲ νεφέλην, καὶ μὲ ὀμίχλην ἐσπαργάνωσα αὐτὴν." ΙΩΒ λη:9. Καὶ ἀλλαχοῦ, "Ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανοὺς ὥς "παραπέτασμα," καὶ ἐξαπλώνων αὐτοὺς ὥς "σκηνὴν πρὸς κατοίκησιν." Ψ. μ:22.

"ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ"

ΠΟΛΥ ΕΡΓΟΝ ἐπετελέσθη κατὰ τὴν πρώτην "ἡμέραν" ἢ ἐποχὴν. Ὁ Δημιουργὸς εἶπε, "Γενηθήτω φῶς," καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς προσταγῆς αὐτῆς "ἔγεινε φῶς." Καθαρῶς καταφαίνεται ἡ βεβαίωσις τῶν ἐπιστημόνων ὅτι, ὁ Ἥλιος εἶχε δημιουργηθῇ πολὺ πρὶν τῆς δημιουργίας τῆς Γῆς, καὶ πιθανὸν ἀμυδρὸν φῶς διέπερα τὰ νέφη καὶ τοὺς ἀτμοὺς ἅτινα περιέβαλλον τὴν Γῆν.

Ἀναγινώσκομεν εἰς ΓΕΝ.α:4,5, "καὶ διέχωρησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκοτούς, καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς "ἡμέραν", τὸ δὲ σκοτός ἐκάλεσε νόκτα," Ἦτο αὕτη αὕτη ἡ Γῆ ἥτις ἔκαμε τὸν διαχωρισμὸν τοῦ σκοτούς καὶ τοῦ φωτός. Καθὼς καὶ σήμερον, τὸ μέρος τῆς Γῆς ὅπερ βλέπει κατὰ τὸν Ἥλιον ἔχει φῶς, φῶς ἐν ἀντιπαρβολῇ μὲ τὸ σκοτός ἐπὶ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σφαίρας.

ΟΥΧΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΣ ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΦΩΣ τοῦ Ἥλιου ἤρχισεν ἀμυδρῶς νὰ διαπερᾷ τὴν πυκνὴν ὁμίχλην ἥτις περιέβαλλε τὴν Γῆν, ἡ πρώτη ἐποχὴ ἥτις ἐπῶαζεν ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἦλθεν εἰς τὸ τέλος τῆς. Ἡ ἀναγραφὴ διακηρύττει, "καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρῶτὴ ἡμέρα πρώτη." ΓΕΝ.α:5. Πολλοὶ μελετηταὶ τῆς Βίβλου παρεπλανήθησαν ὑπὸ τῆς λέξεως "ἡμέρα," καθὼς ἀναφέρεται εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν. Εἶναι μετὰφρασις τῆς Ἑβραϊκῆς λέξεως YIOM-Γιόμ. Ἐνῶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἰς τὴν Π.Δ. ἡ λέξις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἡμέραν ἐξ εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς δὲν περιορίζουν τοιοῦτοτρόπως τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

Εἰς ΕΞΟΔ.ιγ:10, ΛΕΥΙΤ.κε:29, καὶ ΑΡΙΘ.θ:22, καὶ ἄλλαχοῦ, ἡ ἰδίᾳ Εβραϊκὴ λέξις μεταφράζεται "καιροῦς" "μῆνες" "ἔτη." Εἰς ΓΕΝ.μ:4, καὶ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ κδ:7, μεταφράζεται "καιρὸς" "ἡμέρας πολλὰς." Εἰς ΓΕΝ.δ:3, καὶ κς:8, καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη, ἡ λέξις ΓΙΟΜ μεταφράζεται "πολλὰς ἡμέρας," μεθ' ἡμέρας," ἀπροσδιορίστου χρόνου. Προσεκτικὴ μελέτη τῶν ἑδαφίων τούτων ἀποκαλύπτει καθαρῶς ὅτι, ἡ ἔννοια τῆς Εβραϊκῆς αὐτῆς λέξεως δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἐξ εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἡμέραν.

Ἐπὶ πλέον ἡ Γραφὴ συγχνάκις χρησιμοποιεῖ τὴν λέξιν "ἡμέρα" μὲ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν. Ἡ περίοδος τῶν τεσσαράκοντα ἔτων ὅπου οἱ Ἰσραηλῖται ἔκαμον ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀναφέρεται ὡς ἡ "ἡμέρα τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ..." ΨΑΛΜ.95:8, ΕΒΡ.γ:8. Ὁ Ἡσαΐας ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς, ὡς "ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ." ΗΣ.ια:10.

Ἐνῷ αἱ ἐξ "ἡμέραι" ἀναφέρονται ἐν σχέσει μὲ τὸ προπαρασκευαστικὸν ἔργον τῆς Γῆς, διὰ τὸν ἄνθρωπον, εἰς ΓΕΝ.β:4, ὁλόκληρος ἡ περίοδος τῆς δημιουργίας ἀναφέρεται ὡς "καθ' ἣν ἡμέραν." Καθίσταται φανερόν, ὅθεν, ὅτι ἡ Εβραϊκὴ λέξις ΓΙΟΜ δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ ὡς τὴν ἐξ εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἡμέραν, ἀλλ' ἀπλῶς σημαίνει "καιρὸν" "ἐποχὴν," "περίοδον χρόνου," κατὰ τὴν ὁποῖαν ὠρισμένα γεγονότα καὶ ἔργα λαμβάνουν χώραν, καὶ ἐκπληροῦνται.

Ἀναγινώσκομεν ὅτι, "ἔγεινεν ἑσπέρα, καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα πρώτη." Ἡ Εβραϊκὴ

λέξις ἐνταῦθα ἡ μεταφραζομένη "ἐσπέρα" κατὰ γράμμα ἐννοεῖ "σκοτεινιάζει, σουρούπωμα." Τὴν οὖν θεῖον συγγραφεὺς προφανῶς ἠθέλην ὅπως μᾶς κάμει νὰ ἐννοήσωμεν εἶναι ὅτι, ἐκαστὴ δημιουργικὴ περίοδος εἶχε "σκοτεινὴν" ἀρχὴν, καὶ ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου ἐκαστοῦ αἰῶνος ἢ ἐποχῆς ἦτο "πρῶτα λαμπρότητος." Ἦτο κατὰ γράμμα ἀληθὲς κατὰ τὴν πρώτην "ἡμέραν" ἣτις ἤρχιζεν διὰ σκότους "ἐσπέρας" καὶ ἐτελείωνεν διὰ τῆς θείας προσταγῆς "γενηθήτω φῶς."

Η ΔΕΥΤΕΡΑ "ΗΜΕΡΑ"

ΤΟ ΚΑΤΑ τὴν περίοδον τῆς δευτέρας δημιουργικῆς ἐποχῆς ὅτε ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς ἐσχηματίσθη. Ἡ λέξις "στερεῶμα" ἐννοεῖ ἐξάπλωσις, στερεὰ σκηνὴ ὑπεράνω. Ὁ διαχωρισμὸς τῶν ὑδάτων ἀνωθεν καὶ κάτωθεν ὀνομάσθη "οὐρανός," ἢ "στερεῶμα," διαχωρίζων τὰ ὕδατα τὰ ὑπερθεν τοῦ στερεώματος ἀπὸ τὰ ὕδατα τὰ κάτωθεν τοῦ στερεώματος. Τὸ κύριον σῶμα τοῦ ὕδατος ἔμεινεν εἰς τὴν Γῆν, ἐνῷ τρομακτικὸν ποσὸν ἀτμοῦ ἴστατο ὑπεράνω τῆς ἀτμοσφαίρας, τοῦ οὐρανοῦ.

Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν ὅτι πολὺ ἀπὸ τοὺς ἀτμοὺς οἵτινες ὑψώθησαν ἐκ τῆς θερμῆς Γῆς, ἐπυκνώθησαν καὶ ἐμόρφωσαν ὠκεανούς κοχλάζοντος ὕδατος, οἱ δὲ ἐλαφρότεροι ἀτμοὶ ἐσχημάτισαν τὴν ἀτμόσφαιραν. Πιθανὸν νὰ εἴγαι οὕτως, ἀλλὰ δύνανται οἱ ἐπιστήμονες νὰ ἐξηγήσουν τοῦ πῶς οἱ ἀτμοὶ οὗτοι ἔτυχε νὰ κανονισθοῦν μεταξὺ τῶν ὥστε νὰ προμηθεύσουν τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τοῦ ὀξυγόνου ὅπερ θὰ ἦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀναπνοὴν τῶν ὄντων τῆς Γῆς, ἅτινα ἀργότερον θὰ ἐδημιουργοῦντο; ! Ἐπὶ πλέον, προμήθεια ἔπρεπε νὰ γείνη ὅπως δι-

ατηρηθῇ κανονικὴ ἀναλογία νιτρογόνου καὶ ὀξυγόνου εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας, πρὸς τὸν σκοπὸν, ἀμφοτέρω, ἄνθρωποι καὶ ζῶα, δένδρα καὶ βλάστησις τῆς Γῆς, ἐξακολουθήσουσιν νὰ ὑπάρχουν. Ὁ Δημιουργὸς ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐκ-πληρώσῃ τοῦτο.

Ἀναφορικῶς μὲ τὸν ΜΕΓΑΝ ΤΟΥΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ, ὁ Προφῆτης ἔγραψεν, "Αὐτὸς εἶναι ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι ὡς ἀκρίδες. Ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανοὺς ὡς παραπέτασμα, ἐξαπλώνων αὐτοὺς ὡς σκηνὴν πρὸς κατοίκησιν." ΗΣ.μ:22. Ὅποῖος θαυμάσιος τρόπος περιγραφῆς τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ οὐρανοῦ, ἥτις περικυκλῶναι τὴν Γῆν! Εἶναι ὡς "σκηνὴ πρὸς κατοίκησιν." Καὶ ἀληθῶς, κάθε ζῶσα ὑπαρξίς ἐπὶ τῆς Γῆς "ζῇ" ὑπὸ τὴν ὀξυγόνον καὶ ζωογόνον αὐτὴν "σκηνὴν."

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς εἶναι ζωτικὴ διὰ τὴν ζωὴν, ὅχι μόνον διὰ τὸ ὀξυγόνον τὸ ὁποῖον ἀναπνέομεν, ὅπερ προμηθεύεται δι' ὅλα τὰ ἀναπνέοντα κτίσματα, ἀλλ' ἐπίσης διότι εἶναι τόσον ἀναγκαῖον διὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπίσης τόσον ζωτικὸν διὰ τὴν βλάστησιν καὶ διὰ τὴν πόσιν λογικῆς καὶ ἀλόγου κτίσεως. Ὁ Ἥλιος ἐξακολουθεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὸ ὕδωρ τῶν ὠκεανῶν εἰς ἀτμὸν, ὁ ὁποῖος ὑψοῦται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, καὶ εἰς τὸν κατάλληλον καιρὸν ἐπιστρέφει εἰς βροχὴν ἢ χιόνα. Ὁ Θεὸς ἠρώτησε τὸν Ἰωβ περὶ τοῦτου, "Τίς ἤνοιξε ρύακας διὰ τὰς ῥαγάδας βροχᾶς, ἢ δρόμον διὰ τὴν ἀστραπὴν τῆς βροντῆς, διὰ νὰ φέρῃ βροχὴν εἰς τὴν ἀκατοίκητον, καὶ νὰ βλαστήσῃ τὸν βλαστὸν τῆς χλόης;" Ἐχει πατέρα ἢ βροχὴ; ἢ τίς ἐγέννησε τὰς

σταγόνες τῆς δρόσου; Ἀπὸ μήτρας τίνος ἐξέρχεται ὁ πάγος; καὶ τὴν πάχνην τοῦ οὐρανοῦ, τίς ἐγέννησε;" ΙΩΒ λη:25-29.

Μᾶς λέγεται ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα διακρατεῖ δισεκατομμύρια τόννους ὕδατος ὑπεράνω, ἔτοιμα νὰ ῥαντίσουν τὴν Γῆν. Ὅποιον θαυμάσιον σύστημα ἀρδεύσεως! Πόσον τοῦτο ἀποκαλύπτει τὴν σοφίαν τοῦ θείου Ἀρχιτέκτονος! Καὶ πόσον ἰσχυροποιεῖται ἡ πίστις ἡμῶν, κατανοοῦντες ὅτι ἡ Γραφή περιγράφει τὴν διευθέτησιν ταύτην πρὸ τόσο καιροῦ, προτοῦ ἀκόμη ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου κατανοήσῃ ὅ,τι δῆποτε περὶ τούτου. Καὶ πόσον ἀπλῶς περιγράφεται τοῦτο, "Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισε τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῶν ἐπάνωθεν τοῦ στερεώματος." ΓΕΝ.α:7,8. Ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις ἡ μεταφραζομένη ἐνταῦθα "οὐρανός" εἶναι ἡ ἰδίᾳ ἐπίσης μεταφραζομένη "ἄηρ" εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Θὰ ἦτο ἀκριβῶς ὀρθὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸ "στερέωμα" ἄερα."

Η ΤΡΙΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

ΗΤΟ ΚΑΤΑ τὴν τρίτην "ἡμέραν" ἡ ἐποχὴν ὅτε ἡ ξηρὰ πρόσοψις τῆς Γῆς ἐφανερώθη. "Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, ἅς συναχθῶσι τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἄερος- εἰς τόπον ἓνα, καὶ ἅς φανῇ ἡ ξηρὰ. Καὶ ἔγεινεν οὕτω. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, τὸ δὲ συναγμα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλὸν." ΓΕΝ. α:9,10.

Εἰς ΠΑΡ.η:29, ἀναγινώσκομεν περὶ τοῦ καιροῦ ὅτε ὁ Κύριος διέταξεν ἡ "ἐπέβαλεν"

τὸν νόμον Αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν νὰ μὴ ὑπερβῇ, ἢ παραβῶσι τὰ ὕδατα τὰ προστάγματα Αὐτοῦ, ὅτε διέταπτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς." Μᾶς λέγουν ὅτι ἐὰν ὅλαι αἱ μάζαι τῶν Ἡπειρων ἰσοπεδοῦντο μὲ τὰ ὄρη αὐτῶν, ὁλόκληρος ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς θὰ ἦτο ἐν ἡ δύο μίλια ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῶν ὠκεανῶν. Προφανῶς αὕτη ἦτο ἡ κατάστασις πρὶν τῆς τρίτης δημιουργικῆς "ἡμέρας."

Προφανῶς, ὑπὸ θείας διατάξεως, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς θείας δυνάμεως, ἤρχισεν ἡ κάμψις ἢ καθίζησις τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ἣτις ἦτο ἀκόμη κάπως μαλακῇ, βαθύνουσα τοὺς πυθμένους τῶν ὠκεανῶν, καὶ ὑψώνουσα τὰς Ἡπείρους καὶ τὰ ὄρη αὐτῆς. Ἦτο κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ὅτε ἐτέθησαν τὰ "θεμέλια τῆς Γῆς," διότι ὁ Δημιουργὸς ἔκαμεν ἀσφαλῆ τὸν σκοπὸν Του, ὅπως ἄπαξ ὁ διαχωρισμὸς τῶν ὑδάτων ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς ἐπιτελεσθῇ, νὰ μὴ ὑπάρξῃ πλέον καθίζησις ἢ κάμψις τοῦ φλοιοῦ αὐτῆς. Πόσον ἐνδιαφέρον εἶναι νὰ γνωρίζομεν ὅτι αἱ ΠΑΡ.η:29, σχετίζουσιν τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν θαλασσῶν, μὲ τὴν θεμελίωσιν τῆς Γῆς διὰ τῶν "ἀκρογωνιαίων αὐτῆς λίθων."!

Ἐνταῦθα ἀνακαλῶμεν ἐπὶ πλέον ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰὼβ, ἀναφορικῶς μὲ τὴν θάλασσαν, τὴν ὁποίαν, καθὼς Οὗτος εἶπεν, "ἐξῆλθεν ὡς ἐκ μήτρας" κατὰ τὴν ψύξιν τῆς Γῆς, ὅτε "ἐσπαργάνωσεν αὐτὴν μὲ ὁμίχλην." ΙΩΒ λη:8,9. Τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον ἀναγινώσκει, "καὶ περιώρισα αὐτὴν διὰ προστάγματός μου, καὶ ἔβαλον μοχλοὺς καὶ θύρας, καὶ εἶπα "Ἔως αὐτοῦ θέλεις ἔρχεσθαι, καὶ δὲν θέλεις ὑπερβῇ. καὶ ἐδῶ θέλεις συντρί-

βεσθαι ἡ ὑπερηφάνεια τῶν κυμάτων σου." ΙΩΒ
λη:10,11. Μόνον ὁ Δημιουργὸς ἡδύνατο νὰ χα-
λιναγωγῇ τὰ κύματα τῶν ὤκεανῶν ὥστε νὰ μὴ
ὑπερβῶσι τὰ ὅρια αὐτῶν.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς σοφίας, δυνάμεως καὶ
μεγαλειότητος τοῦ Κυρίου, ὁ Ψαλμωδὸς ἔγρα-
ψεν, "Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν αὐ-
τῆς, διὰ νὰ μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Μὲ
τὴν ἄβυσσον ὡς μὲ ἱμάτιον ἐκάλυψας αὐτήν.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως ἔφυγον. Ἀπὸ τῆς φωνῆς
τῆς βροντῆς σου ἐσύρθησαν ἐν βίᾳ. Ἀνέβησαν
εἰς τὰ ὄρη, ἐκατέβησαν εἰς τὰς κοιλάδας, εἰς
τὸν τόπον τὸν ὁποῖον διώρισας δι' αὐτὰ. Ἐ-
θεσας ὄριον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλουσιν ὑπερβῇ,
οὐδὲ θέλουσιν ἐπιστρέψει διὰ νὰ σκεπᾶσιν
τὴν γῆν," καθὼς οἱ ὤκεανοὶ ἔκαμον ἀρχικῶς."
ΨΑΛΜΟΣ ρδ:5-9.

ΤΑ ΓΕΝΗ ΣΤΑΘΕΡΑ

ΠΙΣΗΣ εἰς τὴν τρίτην δημιουργικὴν
"ἡμέραν" ὁ Θεὸς εἶπεν, "Ἄς βλαστήσῃ ἡ γῆ
χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, καὶ
δένδρον καρπόσιμον κάμνον καρπὸν κατὰ τὸ
"εἶδος αὐτοῦ", τοῦ ὁποῖου τὸ σπέρμα νὰ εἴ-
ναι ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγεινεν οὕτω."
ΓΕΝ.α:11. Τοιουτοτρόπως περιγράφεται ἡ ἀρ-
χικὴ μορφή καὶ δημιουργία τῆς βλαστήσεως.

Ἄλλ' ἄς σταθῶμεν ἐνταῦθα νὰ παρατηρή-
σωμεν βαθυστόχαστον, σημαντικὴν ἔκφρασιν,
ἐπιστημονικὴν, "κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ." Αὕτη
εἶναι ἡ πορεία τοῦ Κυρίου ἥτις λέγεται ὅτι
ὅλα τὰ εἶδη -γένη- τῶν δένδρων καὶ ζώων εἴ-
ναι σταθερὰ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐξέλιξις τοῦ
ἐνδὸς εἰς τὸ ἄλλο. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ ποικι-

λία κάθε γένους, ὅπως π.χ. ἡ ποικιλία τῶν ῥόδων, κυνῶν, κ.λ. πλήν ὅλα τὰ ῥόδα καὶ κύ-
νες εἶναι ῥόδα καὶ κύνες. Ὁ ἴδιος ὁ Δαρβί-
νος εἰς τὸ βιβλίον του "H KATAΓΩΓΗ ΤΩΝ ΓΕ-
ΝΩΝ" ἔκαμεν αὐτὴν τὴν εἰλικρινῇ ὁμολογίαν,
"Παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας πεπειραμένων εἰ-
δικῶν παρατηρητῶν, οὐδεμία ἀλλαγὴ γενῶν εἰς
ἕτερον ἔχει καταγραφῇ."

Ἀναφορικῶς μὲ τὰς ὑψηλοτέρας μορφὰς
τοῦ φυτικού βασιλείου, γνωστῶν μέχρι σήμε-
ρον, ὁ Δαρβίνος μᾶς λέγεται εἰς ἐπιστολὴν
του ὅτι εἶπεν εἰς τὸν SIR JOSEPH HOOVER,

" ἡ ταχεῖα αὐξησης, καθ' ὅσον δυνάμεθα
μέχρι σήμερον νὰ διακρίνωμεν, ὅλων
τῶν πλέον ἀνεπτυγμένων φυτῶν καὶ δέν-
δρων, κατὰ τὸν ἔσχατον τοῦτον Γεωλογι-
κὸν καιρὸν, εἶναι "βδελυρὸν μυστήριον."
EVOLUTION OF PLANTS σελ. 42." Ἀρθρον
τοῦ DR.D.H.SCOTT. M.A.L.L.D.

Τοῦτο ἦτο "βδελυρὸν μυστήριον" εἰς τὸν
Δαρβίνον ἀπλῶς καὶ μόνον διότι διέψευδε
καὶ ἡρνήτο τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως.

Οἱ ἐπιστήμονες κατὰ κανόνα, ἀκόμη δὲν
εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀπορρίψουν τὴν θεωρίαν τῆς
ἐξελίξεως, πλήν ἀποδέχονται ὅτι, μέχρι σή-
μερον, ὡς Γεωλογικὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν
εὔρον εἰς τοὺς βράχους, παρατηροῦν ὅτι,

"Ὑπάρχει ἐκεῖ ἀνεξήγητον χάσμα καθ'
ὅλην τὴν γραμμὴν, ἀπὸ τὴν κατωτά-
την μορφήν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων
μέχρι τῶν ἀνωτάτων."

Μὲ ἄλλους λόγους, ὑπάρχουν πολλοὶ "χαμένοι

κρίκοι," ὅπως ἐλευθέρως ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοιούτων διασῆμων ἐπιστημόνων, ὡς τοῦ WELLS, HUXLEY, DANA καὶ ἄλλων. Οἱ ἐπιστήμονες-τινὲς ἐξ αὐτῶν- ὁμιλοῦν περὶ "ταχείας μεταβατικῆς περιόδου," ἄλλοι περὶ "διακοπῆς," Παύσεως," δηλ. ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οὐδεμία μαρτυρία ἐξελίξεως ἐνδὸς εἵδους εἰς ἕτερον.

Ὁ WELLS καὶ ὁ HUXLEY ἀναγνωρίζουν τὰς παρουσιαζομένας δυσκολίας τῶν ἐξελικτικῶν, διὰ τῆς ἀποτόμου ἐμφανίσεως ὅλων τῶν διαφόρων εἰδῶν ζωῆς, ἀνευ οὐδεμίας μαρτυρίας ἐξελίξεως ἐνδὸς γένους εἰς ἕτερον. Ἐντούτοις, οὗτοι ἀρνοῦνται νὰ ἀποδεχθοῦν τὸ γεγονός τοῦτο ὡς ἀναίρεσιν τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως. Τούναντίον, οὗτοι προχωροῦν ἐπὶ τῆς βάσεως καθαρᾶς φαντασίας, ὅπως κατασκευάσουν ἰδίαις αὐτῶν "γεφύρας." ἀναγνωρίζοντες ἐντούτοις ὅτι αὗται -αἱ γέφυραι- εἶναι "δοκιμαστικαὶ γέφυραι," ἢ "θεωρητικαί. Οἱ γεωλόγοι ὑπολογίζουν ὅτι αἱ θεωρητικαὶ αὗται "γέφυραι" γεφυρώνουν ἑκτασιν χρόνου 500 ἑκατομμυρίων ἐτῶν τὸ ὀλιγώτερον. Τὸ ἀτυχὲς μέρους τούτου εἶναι ὅτι, ὁ κοινὸς ἀναγνώστης τῶν ἔργων τῶν διασῆμων τούτων ἀνδρῶν, ἀποτυγχάνει νὰ κατανοήσῃ μεταξὺ τοῦ τι οὗτοι ἀκριβῶς φέρουν ὡς γεγονότα τῆς μαρτυρίας τῶν βράχων, καὶ τῆς ἰδίας ἐαυτῶν "θεωρητικῆς γεφύρας."

Δυνάμεθα νὰ συνοψίσωμεν τὰς σκέψεις ταύτας διὰ παραπομπῆς ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Γάλλου Καθηγητοῦ, E. PERRIER, "THE EARTH BEFORE HISTORY," "Ἡ Γῆ πρὶν τῆς ἱστορίας". Οὗτος γράφει,

"Ἡ σχετικῶς ἀπτόμος ἐμφάνισις τῶν

" πολλῶν ὀργανικῆς μορφῆς ζῶης, ἔχει πολλάκις λογισθῇ ὡς μαρτυρία ἐναντίον τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως. Ἐπανειλημμένως ἔχει πιστοποιηθῇ ὅτι, νέα χλόη καὶ πρωτόζωα, ἀποτόμως ἐνεφανίσθησαν εἰς γεωλογικὰ τινὰ στρώματα κατόπιν τελείας ἐξαφανίσεως παλαιότερων, διαφυλαχθέντων εἰς στρώματα ἀμέσως προηγούμενα."

Τοῦτο, ὁ κ. PERRIER παρατηρεῖ, "θεωρεῖται ἀναπάντητον ἐπιχείρημα, εὐνοϊκὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξάρτητης δημιουργίας," ἕκαστον γένος κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ.

ΠΡΩΙΜΟΣ ΦΥΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς "ἐπώασεως" ὑπεράνω τῆς Γῆς κατὰ τὴν τρίτην δημιουργικὴν "ἡμέραν" ἢ ἐποχὴν, παρατηροῦμεν ὅτι, τότε "ἡ γῆ ἐβλάστησε χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ δένδρον κάμνον καρπὸν, τοῦ ὁποίου τὸ σπέρμα εἶναι ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ." GEN. α:12. Ἐνῷ ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις ἡ μεταφραζομένη ἐνταῦθα "χόρτον" ἐφηρημώσθη ἀργότερον εἰς τὴν κατὰ γράμμα "βλάστησιν," προφανῶς εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦτο χρησιμοποιεῖται πρὸς περιγραφὴν πλέον γενικῆς μορφῆς βλαστήσεως. Τὰ καρποφόρα δένδρα τὰ δημιουργηθέντα κατὰ τὴν τρίτην "ἡμέραν" δὲν ἔφερον φαγώσιμον καρπὸν. Τὰ δένδρα φέροντα φαγώσιμον καρπὸν ἐδημιουργήθησαν μᾶλλον κατὰ τὸ τέλος τῆς δημιουργικῆς ἑκτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

Ἡ τρίτη δημιουργικὴ ἐποχὴ περιλαμβάνει

νει ὅ,τι οἱ ἐπιστήμονες περιγράφουν ὡς τὴν ἀνθρακοφόρον καὶ πρῶμον, PERMIAN, περίοδον. Ἦτο κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ὅτε σειρὰ βλαστήσεως ἠὔξησεν εἰς μεγάλας ἐκτάσεις, προμηθεύουσαν ὕλην διὰ τὰ μεγάλα κοιτάσματα ἀνθράκων ἐν τῇ Γῇ. Ἡ κληματικὴ κατάστασις ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ παράγῃ ταχεῖαν καὶ συνεχῇ αὔξησιν δασῶν. Διακρατεῖται ὅτι, κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, δέκα ὀκτὼ στρώματα μεγάλης ἐκτάσεως δασῶν εὐρίσκονται εἰς ὄρυχεῖα ἀνθράκων. Ἀκριβὴς κληματικὴ κατάστασις ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ Οὗτος ἦτο ἱκανὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἡ πρόβλεψις τοῦ Θεοῦ ὡς μεγάλου Προμηθευτοῦ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνθρωπίνης Αὐτοῦ δημιουργίας, ἐπίσης καταφαίνεται εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν κοιτασμάτων τούτων τοῦ ἀνθράκος. Αἱ πηγαὶ αὗται τῆς καυσίμου ὕλης καὶ θερμάνσεως δὲν εἶναι κατ' οὐδὲνα λόγον ἀνεξάντλητοι. Παρατηροῦντες ὅμως διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τοῦτον τὸν "ἔσχατον καιρὸν" εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν, ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν ὅτι θὰ ὑπῆρχεν "αὔξησις τῆς γνώσεως," ὁδηγοῦσαν εἰς ἐφευρέσεις, καὶ ὅτι θὰ ὑπῆρχεν ἐκεῖ περίοδος μεταβατικὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνθραξ θὰ ἦτο ἀναγκαῖος. ΔΑΝΙΗΛ β:4.

Μὲ καταπληκτικὴν ἐπίδειξιν θείας σοφίας ἐν τῇ δημιουργίᾳ πρῶμου μορφῆς ζωϊκῆς βλαστήσεως, ἡ τρίτη δημιουργικὴ "ἡμέρα" ἡ ἐποχὴ, ἦλθεν εἰς τὸ τέλος της.

" Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρῶν, ἡμέρα τρίτη." ΓΕΝΕΣΙΣ α:13.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

Ο ΕΡΓΟΝ τοῦ Δημιουργοῦ κατὰ τὴν τετάρτην "ἡμέραν" ἀφεώρα τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην. Ὁ τυχαίως ἢ ἐπιπολαίως ἀναγινώσκων δύναται νὰ λάβῃ τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἀναγραφῆς αὐτῆς, ὅτι ἤτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου ταύτης ὅτε ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐδημιουργήθησαν, πλὴν τοῦτο δὲν ἔχει οὕτως. Ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐδημιουργήθησαν πραγματικῶς ἐν "τῇ ἀρχῇ," ὅτε ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν."

"Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, ἅς γείνωσι φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νυκτὸς, καὶ ἅς ᾖναι διὰ σημεῖα, καὶ καιροὺς, καὶ ἡμέρας, καὶ ἐνιαυτοὺς."

Εἰς τὰ ἐδάφια 17, 18, πληροφορούμεθα ὅτι "ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς νυκτὸς." Ἐκ τοῦ βιβλιαρίου "ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ" Σελ. 11 ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς,

"Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς γῆς. Ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη προϋπῆρχον, ἀλλ' οὐχὶ ἕως ὅτου τὰ ὕδατα τὰ ἐπάνωθεν καὶ τὰ κάτωθεν τοῦ στερεώματος διεχωρίσθησαν, καὶ ἄλλαι μεταβολαὶ ἔλαβον χώραν διὰ τὴν ζῶην ἐπὶ τῆς γῆς, ἡδυνήθη τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης νὰ διαπεράσῃ ἱκανῶς ὥς-

"τε νὰ διαχωρήσῃ τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς
νυκτὸς."

Καθὼς ἔχομεν παρατηρήσει προηγουμένως,
ἦτο προφανῶς τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου ὡς ἀμυ-
δρῶς διεπέρα τὰ "σπάργανα τῆς ὀμίχλης" ἢ
τοῦ σκότους ἅτινα περιέβαλλον τὴν Γῆν κα-
τὰ τὸν καιρὸν τῆς πρώτης δημιουργικῆς ἐπο-
χῆς, ὅτε ὁ Θεὸς εἶπε, "Γενηθήτω φῶς." Ἐνῷ
τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου διεπέρα τοὺς πυκνοὺς ἀτ-
μοὺς -ὀμίχλην- τῆς Γῆς, ἱκανῶς, ὥστε νὰ γί-
νῃ διάκρισις ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐντούτοις
δὲν "ἐξουσίαζε," εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν ἡ Σε-
λήνη ἦτο τότε οὐδὲν ὁρατὴ.

Εἶναι καταφανὲς, νομίζομεν, ὅτι ἀμυδρὸν
τὸ Ἡλιακὸν φῶς ἐφθάνεν εἰς τὴν Γῆν πρὶν τῆς
τετάρτης "ἡμέρας", διότι ἦτο ἀναγκαῖον διὰ
τὴν αὐξησιν τῆς βλαστήσεως ἥτις ἐδημιουργή-
θη τὴν τρίτην ἐποχὴν. Ἀλλ' ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Σε-
λήνη δὲν "ἐξουσίαζον" ὑπὸ τὴν ἔννοιαν νὰ
προξενήσουν ἐποχὰς, σημειώνοντες κατὰ γράμ-
μα ἡμέρας καὶ νύκτας τόσον διακριτικὰς, ὥσ-
τε ἔτη, μῆνες καὶ ἐποχαὶ νὰ ἀναγνωρίζονται.
Τοῦτο παρατηρεῖται διὰ τοῦ γεγονότος ὅτι
πελώρια δένδρα τὰ ὅποια κατεπλακώθησαν διὰ
νὰ ἀποτελέσουν τὰ κοιτάσματα τῶν ἀνθρώπων,
δὲν δεικνύουν οὐδένα "δακτύλιον" διὰ νὰ
δεικνύῃ τὸ ἔτος, τὴν ἡλικίαν τῆς αὐξήσεως
αὐτοῦ. Ἦτο μετὰ, ὅτε ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Σελήνη
ἤρχισαν "νὰ ἐξουσίαζον," ὅτε οἱ ἐνιαύσιοι
δακτύλιοι ἤρχισαν νὰ διαφαίνονται εἰς τὰ
αὐξανόμενα δένδρα, δεικνύοντα τὴν ἡλικίαν
αὐτῶν διὰ τῶν ἐνιαυσίων δακτυλίων.

Η ΠΕΜΠΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

ΠΕΜΠΤΗ "ἡμέρα" ἡ ἐποχὴ, ἀφιερώθη εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς Γῆς, ὡς καταλλήλου κατοικίας διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν βασιλέα αὐτῆς, ὅστις ἀργότερον θὰ ἐδημιουργῇτο "κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ," ὡς ἐπίσης ἀφιερώθη διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὸ εἶναι των οἱ ἰχθεῖς τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς καὶ τὰ κήτη τῆς θαλάσσης καὶ τὰ θηρία τῆς Γῆς.

Αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι μαρτυρίαι ὑπὸ τῶν γεωλόγων ὑποδεικνύουν ὅτι, τὰ ὑπερμεγέθη ταῦτα θηρία, τῶν ὁποίων τὸ βάρος ἦτο πλέον τῶν ἐπτὰ τόννων, πράγματι διέτριβον τὸν καιρὸν τοὺς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ ὕδατα, καὶ κατὰ μέρος ἔζων εἰς τὴν ξηρὰν.

Οἱ ἐπιστήμονες εἰσηγοῦνται ὅτι, ἐνῶ τὰ τέρατα ταῦτα ἠδύναντο νὰ ζήσουν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τὸ τρομακτικὸν αὐτῶν βάρος ἔκαμνεν εὐκολότερον εἰς αὐτὰ νὰ κινοῦνται ἐπὶ τῶν ὑδάτων, διότι τὰ ὕδατα θὰ ἐβοήθουν αὐτὰ νὰ ὑποβαστάζουν τὸ βάρος αὐτῶν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑποθέσωμεν, ἐντούτοις, ὅτι ταῦτα ἦσαν τὰ μόνα θαλάσσια θηρία ἅτινα ἐφέρθησαν εἰς τὸ εἶναι των κατὰ τὴν πέμπτην "ἡμέραν," πλὴν εἶναι ἐνδιαφέρον ὅτι οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς περιέγραψαν τόσον καλῶς τοὺς μεγαλοσάυρους καὶ τὰ θαλάσσια κήτη τῆς περιόδου ταύτης.

Ἡ ἔκφρασις "πάν πτερωτὸν πετεινὸν" δὲν χρειάζεται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μόνον τῶν πτερωτῶν πτηνῶν, ἐδ. 21. Οἱ

γεωλόγοι ἔχουν εὖρη κατὰ τὴν περίδον ταύτην ὑπερμεγέθη πτερωτὰ δημιουργήματα ἅτινα δὲν εἶχον πτέρυγας, ἀλλ' αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἦσαν κατασκευασμέναι κατὰ τὸν τρόπον τῶν νυκτερίδων.

Εἴτε ἦσαν ὑπερμεγέθεις μεγαλόσαυροι κατὰ τὴν περίδον ταύτην, ἢ ἦσαν πτερωτὰ ἢ ἄπτερα πτηνὰ τοῦ ἀέρος, ἕκαστον γένος ἐδημιουργήθη "κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ." Τοῦτο ἐπιβεβαιούται ὑπὸ τῶν γεωλόγων, οἵτινες ἐλευθέρως ἀναγνωρίζουν ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὅποιαν εὖρον εἰς τὸ "βιβλίον τῶν βράχων," ὅτι ἕκαστον εἶδος ἐξ αὐτῶν ἦλθεν εἰς τὸ εἶναι του ἀποτόμῳ, ἄνευ μαρτυρίας ὅτι ἀνῆλθεν διὰ τῆς κλίμακος τῆς ἐξελίξεως.

Η ΕΚΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

ΤΟ ΚΑΤΑ τὸ τέλος τῆς ἑκτῆς "ἡμέρας" ὅτε ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν ιδίαν Ἐαυτοῦ "εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν." Προφανῶς, ἦτο ἐπίσης κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὅτε τὰ χερσέα ζῶα, ἅτινα θὰ προσέφερον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου, ἐδημιουργήθησαν. Ἡ ἐπίκαιρος αὕτη ποικιλία δημιουργημάτων, καθὼς ἀποκαλύπτεται εἰς τὴν ΓΕΝΕΣΙΝ, καὶ παρατηρεῖται εἰς τὴν "ἀποκάλυψιν τῶν βράχων," εἶναι προεξέχουσα μαρτυρία, ὅτι ὅλα τὰ ἔργα τῆς δημιουργίας ἐποπτεύοντο ὑπὸ Μεγάλου Διανοητικοῦ Δημιουργοῦ.

Ἐνῷ ἡ βλάβησις ἀναφέρεται ὅτι εἶχε φανῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τρίτης "ἡμέρας," νέα γένη φυτικῆς ζωῆς ἐξηκολούθησαν νὰ ἐμφανίζονται, ἀνθοφόρα καὶ καρποφόρα δένδρα ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἑκτῆς

" ἡμέρας." Οἱ γεωλόγοι ἔχουν εὖρη ὅτι, μετὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀνθοφόρων φυτῶν καὶ δένδρων, ἦλθον ἐπίσης καὶ αἱ μέλισσαι. Ἦτο κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὅτε αἱ μέλισσαι ἐχρειάζοντο διὰ τὸν σκοπὸν τῆς γονιμοποιήσεως τῶν ἀνθέων, διότι πρότερον τούτου αἱ μέλισσαι δὲν θὰ εἶχον τὴν κατάλληλον τροφήν πρὸς συντήσιν των. Ὁ Δημιουργὸς εἶδεν ὅτι, τῶν μελισσῶν ἡ φυσικὴ τροφή αὐτομάτως θὰ ἐπενήργη εἰς τὴν ἀνθησιν καὶ καρποφορίαν φυτῶν καὶ δένδρων διὰ τὴν διαιώνισιν των.

Ἡ κορωνὶς τῆς ἐπιγείου δημιουργίας τοῦ Θεοῦ ἦτο ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Ἀρχιτέκτων τῆς δημιουργίας ἐσχέδιασε τὴν Γῆν καὶ πάντα τὰ ἐφόδια αὐτῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἀποκαλύπτουντες τὴν ἀλήθειαν ἀναφορικῶς μετὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου, οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς μᾶς φέρουν ὀπισθεν τῆς σκηνῆς, καθὼς ἔλαβον χώραν, καὶ ἅς ἀκούσωμεν τὸν Θεὸν πάσης δημιουργίας ὁμιλοῦντα εἰς τὸν ἀγαπητὸν Αὐτοῦ Υἱὸν, τὴν "ἀρχὴν" τῆς δημιουργίας Του, "Ὅστις ἀναγνωρίζεται εἰς τὴν Ν. Διαθήκην ὡς "Ὁ ΛΟΓΟΣ." ΙΩΑΝΝ. α:1-3, ΚΟΛ. α:15,16, ΑΠΟΚ. γ:14.

Οἱ θεολόγοι τῶν σκοτεινῶν αἰώνων ἐσύγχυσαν τὰς ἐννοίας τῶν λέξεων "θεὸς" καὶ "Ὁ Θεός." Θεὸς σημαίνει "ἰσχυρὸς," καὶ μετὰ τὸν Πατέρα καὶ Υἱοῦ ὑπάρχει διαφορὰ. Ὁ Υἱὸς δηλοῦται διὰ τῆς λέξεως "θεός" ἄνευ ἄρθρου "ο" ἐνῶ τοῦ Πατρὸς ὑποδεικνύεται διὰ τοῦ ἄρθρου "ὁ" Θεός. Ὁ Υἱὸς ἦτο "ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ," καὶ πάντα ἔγειναν δι' Αὐτοῦ. ΙΩΑΝΝ. α:3. Κρατοῦντες τὴν διάκρισιν ταύτην ἐν νῷ, πόσον θαυμασία καὶ στενὴ οἰκειότης εὗρίσκεται εἰς ΓΕΝ. α:26, "Καὶ εἶπεν ὁ Θεός," Ἄς κἀμωμεν - Ὁ. ποιήσωμεν - ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ

ὁμοίωσιν ἡμῶν." Ἦτο ἀναμφιβόλως μεγάλη χαρὰ εἰς ἀμφοτέρους "Πατέρα καὶ Υἱόν," νὰ γνωρίζουν τώρα ὅτι ὁ μέγας ἀντικειμενικὸς σκοπὸς πάντων ὧσων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον δημιουργηθῇ διὰ τῆς "ἐπώσεως" τῆς θείας δυνάμεως, τὰς προηγουμένας πέντε "ἡμέρας" ἢ ἐποχὰς, θὰ ἐπετελεῖτο. Ἀδιάφορον πόσον θαυμάσιον ἦτο τὸ προηγούμενον ἔργον τῆς δημιουργίας, δὲν ἦτο ὅμως ἀκόμη ἡ κατὰστάσις αὕτη κατάλληλος διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημιουργοῦ, τὸν ὁποῖον Οὗτος προώρισε βασιλέα τῆς Γῆς.

"Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς." ΓΕΝ. α:27. Αὕτη εἶναι σύντομος ἀφήγησις τοῦ γεγονότος, καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅλων τῶν πληροφοριῶν τῶν παρουσιαζομένων εἰς τὸ πρῶτον κεφ. τῆς Γραφῆς. Στρέφοντες εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον εὐρίσκομεν τὰς λεπτομερείας. Ἐνταῦθα μανθάνομεν ὅτι, ὁ ἀνὴρ ἐδημιουργήθη πρῶτον, καὶ ὑπῆρξεν ἐκεῖ περίδος χρόνου προτοῦ ἢ γυνῆ δημιουργηθῇ. Ἀναφορικῶς μὲ τὸν ἄνδρα, ἡ ἀναγραφὴ διακηρύττει,

" Καὶ ἔπλασε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν." ΓΕΝ.β:7.

Δύο ἐπιστημονικαὶ ἀλήθειαι ἐκτίθενται ἐνταῦθα, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀνθρωπίνην ἀνατομίαν. 1ον/ Ὁ ὁργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται ἐκ χυμικῶν ὑλικῶν τῆς μητρὸς Γῆς. 2ον/ Οὗτος ζῇ ἐνεκὸν τοῦ ὀξυγόνου τὸ ὁποῖον ἀναπνέει εἰς τοὺς πνεύμονας αὐτοῦ. Εἰς τὸ ΛΕΥΙΤ.ιζ:11, ἀναγινώσκομεν ὅτι, "ἡ ζωὴ

τῆς σαρκὸς εἶναι ἐν τῷ αἵματι." Εἶναι σήμερον γνωστὸν ὅτι, τὸ ὀξυγόνον εἰσέρχεται εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ φέρεται διὰ τοῦ αἵματος εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ εἶναι τοιούτοτρόπως τοῦ ὅτι διατηρεῖται τὸ σῶμα ἐν τῇ ζωῇ. Πόσον θαυμαστή εἶναι ἡ γνῶσις αὕτη ἥτις κατεγράφη εἰς τὴν Γραφὴν τόσον προηγουμένως, προτοῦ τοῦτο ἀνακαλυφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου!

" Ψ Υ Χ Η Ζ Ω Σ Α "

" Καὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν." Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ λέξις "ψυχὴ" ἀναφέρεται ἐν τῇ Γραφῇ. "ψυχὴ ζῶσα" ἐννοεῖ "ζῶσαν ὑπαρξιν." Εἰς ΓΕΝ. α:24, καὶ 30, ἡ ἰδίᾳ λέξις μεταφράζεται "ἐμψυχα," ψυχὰι ζῶσαι," καὶ ἀναφέρεται τοῦτο εἰς τὰ κατώτερα ζῶα. Ἀλλ' ἡ παρανόησις τῆς διακηρύξεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐπέφερε τὴν πλάνην ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκε σπινθῆρα τινα ζωῆς, ὅπερ εἶναι ἄθᾶνατος, κάτι τι ἀκατανόητον, ἀκατάστρεπτον, κεκρυμμένον κάπου ἐν τῷ σώματι, ὅπερ, ὅταν τὸ σῶμα ἀποθάνει, ἐλευθεροῦται καὶ σώζεται ἐκ τοῦ θανάτου !!

ΨΑΛΜ. ρδ:29, " Σηκόνεις τὴν πνοὴν αὐτῶν, ἀποθνήσκουσι, καὶ εἰς τὸ χῶμα ἐπιστρέφουσιν." Ὁ δὲ ΕΚΚΛΗΣ. γ:19-21, λέγει ὅτι, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ κτῆνος, ἔχουν τὴν ἰδίαν πνοὴν, καὶ καθὼς τὸ ἐν ἀποθνήσκει ἀποθνήσκει καὶ τὸ ἄλλο, ἐπιστρέφουν εἰς τὸ χῶμα ἐκ τοῦ οὐοῦ ἐλήφθησαν." Ἴδε ἐπίσης ΓΕΝ. γ:19.

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ

Εἰς GEN β:8,9, ἀναγινώσκομεν λεπτομερείας ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀγαθὴν προμήθειαν τοῦ Δημιουργοῦ διὰ τὸν ἄνθρωπον. Παραθέτομεν,

"Καὶ ἐφύτευσε Κύριος, ὁ Θεὸς, παράδεισον ἐν τῇ Ἐδὲμ κατ' ἀνατολὰς, καὶ ἔθεσεν ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον ἔπλασε. Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ ἐκ τῆς γῆς πᾶν δένδρον ὠραῖον εἰς τὴν ὄρασιν, καὶ καλὸν εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ."

Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ, οὗτος ἠδύνατο νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ὑψηλότερα πράγματα τῆς ζωῆς. Καίτοι ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἶναι τέλεια, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὠραῖα, παρατηρούμενα εἰς τὸ ἀληθὲς αὐτῶν φῶς, οὐδὲν λέγεται εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ κεφάλαιον τῆς Γενέσεως περὶ "ὠραιότητος ἢ καλλονῆς" τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ. Ἡ αἰτία εἶναι καταφανής. Τὰ κατώτερα ζῶα δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν τὸ "ὠραῖον." Ἀλλ' ὅταν ὁ ἄνθρωπος μετέπειτα ἐδημιουργήθη, ἦτο διάφορον. Τώρα ἡ ἔμφασις γίνεται περὶ "ὠραίου," ἀκόμη καὶ πρὶν τῆς χρήσεως καὶ γεύσεως τῆς τροφῆς. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπάρχει ἀπλῶς διὰ νὰ τρώγῃ, ὅθεν, ὁ Δημιουργὸς ἐπρομήθευσεν δένδρα εἰς τὴν κῆπον τῆς Ἐδὲμ, ἅτινα ἦσαν "ὠραῖα εἰς τὴν ὄρασιν."

Ὑπάρχουν πολλὰ πτηνὰ ἅτινα "ψάλλουν," ἀλλ' εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν τινὰ ἐξ αὐτῶν γνω-

ρίζουν τὴν διαφορὰν μεταξύ τῆς ἁρμονίας τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θοοῦ βου. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, δημιουργηθεὶς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐκτιμᾷ καὶ χαίρει διὰ πάντα τὰ θαυμαστὰ καὶ ἑναρμόνια τῆς δημιουργίας τὰ ὅποια οὗτος βλέπει καὶ ἀκούει.

Κατάλληλος ἐκτίμησις τῶν ἐνδόξων πραγμάτων τῆς δημιουργίας συνεπάγεται πίστιν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ, καὶ κατανόησις ὅτι, ὡς δημιουργήματα Του, εἴμεθα ὑπόχρεοι εἰς Αὐτὸν εἰς τὸ νὰ πράξωμεν τὸ θέλημά Του.

Ὁ Θεὸς δὲν εἶπεν εἰς οὐδένα ἐκ τῶν δημιουργηθέντων κατωτέρων ζώων ὅτι ἀπαιτοῦσεν ἀπ' αὐτὰ ὑπακοὴν εἰς Αὐτὸν. Εἰς αὐτὰ δὲν ὑπῆρχεν "ἀπηγορευμένος καρπὸς." Ἀλλὰ μὲ τὸν ἄνθρωπον ἦτο διάφορον. Ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ σκέπτηται καὶ λογίζεται. Ἡδύνατο νὰ κατανοήσῃ τὴν διαφορὰν μεταξύ δικαίου καὶ ἀδίκου, καὶ μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν σοφίαν καὶ συνέσιν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. ΙΩΒ λη:36. Δημιουργηθεὶς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος κατηνόει ὅτι, νὰ παρακούσῃ εἰς τὸν Δημιουργὸν του θὰ ἦτο ἁμαρτία, καὶ ὅτι ἐξακολουθῶν νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν εὖνοιαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ του, ἦτο ἀναγκαῖον νὰ ἦτο ὑπήκοος εἰς τὸ θέλημά Του.

Ὅθεν, ὁ Δημιουργὸς ἐγνώριζεν ὅτι ὠμιλοῦσε εἰς δημιουργήματα τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ κατηνόῃ ὅταν εἶπεν εἰς τὸν Ἀδὰμ, "Ἀπὸ παντὸς δένδρου τοῦ παραδείσου ἐλευθέρως θέλεις τρώγει, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, δὲν θέλεις φάγει ἀπ' αὐτοῦ, διότι καθ' ἣν ἡμέραν φάγεις ἀπ' αὐ-

τοῦ θέλεις ἐξάπαντος ἀποθάνει," ἡ θνήσκων θέλεις ἀποθάνει." Ο΄ ΓΕΝ.β:16,17. Ἡ σκέψις προφανῶς εἶναι ὅτι, ἐὰν παρήκουεν ὁ Ἀδὰμ, ἡ ποινή τοῦ θανάτου θὰ ἤρχιζεν, καὶ τὸ σπέρμα τοῦ θανάτου θὰ ἐξηκολούθη νὰ ἐργάζεται εἰς αὐτὸν ἕως ὅτου θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν "γῆν ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθη." ΓΕΝ.γ:19.

Ἀφοῦ ὁ Ἀδὰμ ἐδημιουργήθη κατ' εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του, καὶ θὰ ἐγένετο ὁ βασιλεὺς τῆς Γῆς, τοῦ παρεχωρήθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἔλθῃ εἰς γνωριμίαν μετὰ τὴν κυριαρχίαν του. Τοῦ ἐδόθη ἡ εὐθύνη ὡς ὀνομάζῃ τὰ "κτήνη" καὶ πάντα τὰ "πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ." ΓΕΝ.β:19,20. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔργου τούτου, ἔγεινε καταφανὲς ὅτι δὲν ὑπῆρχε σύντροφος ἢ βοηθὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ. Ὅθεν, ὁ Δημιουργὸς ἐν τῇ σοφίᾳ Αὐτοῦ ἐδημιούργησε τὴν Εὐάν. ΓΕΝ.β:18,21.

Σ' ὅλα τὰ ἔργα Σου, Θεέ,
Σοφία λάμπει, Κραταίε.
Στὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν Γῆν
Βλέπομεν δύναμιν τὴν Σὴν.
Τὴν δόξαν Σου καὶ τὴν ἰσχὺν,
Κ' ἀγάπην Σου τὴν θαυμαστὴν,
Ψάλλ' ὁ οὐράνιος χορὸς,
Κλίνων τὸ γόνυ εὐλαβῶς.

ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΗ

QΛΙΓΟΝ μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς Εὔας, ὁ Σατανᾶς, ὁ Διάβολος, ἐπλησίασεν αὐτήν, χρησιμοποιήσας τὸν ὄφιν, καὶ ἀμφισβήτησε τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου "ἐξάπαντος θέλετε ἀποθάνει," καὶ εἰς τοῦτο οὗτος προσέθεσεν, ἀλλ' ἐξεύρει ὁ Θεὸς, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θέλουσιν ἀνοιχθῇ οἱ ὀφθαλμοὶ σας, καὶ θέλετε εἶσθαι ὡς θεοί, γνωρίζοντες τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν." GEN. γ:1-5.

Μία ἐκ τῶν μεθόδων τοῦ Σατανᾶ εἶναι ὅπως παρουσιάσῃ ἀνάμιξιν ἀληθείας καὶ πλάνης, καὶ ἐνταῦθα ἔχομεν παράδειγμα τούτου. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι, θάνατος δὲν θά ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρακοῆς των εἰς τὸν θεῖον νόμον, ἦτο ψεῦδος. Ἀλλ' ἦτο ὅμως ἀληθές ὅτι ὡς ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ταύτης ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐά, καὶ πάντες οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν, θά ἐμάνθανον διὰ πείρας τὴν γνῶσιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἀργότερον ἐπεβεβαιώθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ. GEN. γ: 22.

Ἐν τούτῳ ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Δημιουργοῦ καταδεικνύεται πάλιν. Ἡδύνατο ὁ Θεὸς νὰ ἐδημιουργοῦσε τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὥστε αὐτομάτως νὰ ὑπήκουεν εἰς Αὐτὸν καὶ τοὺς νόμους Αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ὅπως ὁ βασιλεὺς τῆς Γῆς ἦτο ROBOT -αὐτόματος μηχανή. Ἡθελεν ὁ Δημιουργὸς ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἀπονέμει ὑπακοὴν ἐν ἀγάπῃ πρὸς Αὐτὸν καὶ τοὺς νόμους Του, διότι τοῦτο ἦτο καλὸν καὶ δίκαιον. Διὰ τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀδὰμ ἡ εὐκαιρία ἐκλογῆς, δι' ἐλευθέρας βουλήσεως,

καὶ ὁ Ἀδὰμ ἐξέλεξε τὴν παρακοὴν οἰκειοθε-
λῶς. Α΄ ΤΙΜ. β:14.

Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπειρῳ Του σοφία, ἦτο
εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἐκ τῶν προτέρων ποί-
αν πορείαν θὰ ἐλάμβανεν ὁ Ἀδὰμ, χωρὶς νὰ
ἐμποδίσῃ καθολοκληρίαν τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ
θέλησιν καὶ ἐκλογὴν. Γνωρίζων ὅτι ὁ Ἀδὰμ
θὰ παρήκουεν, ὁ Θεὸς ἐπέτρεψεν ὅπως οὗτος
κάμῃ τοῦτο. Ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν ὅτι, μόνον οὗ-
τω θὰ ἡδύνατο τὸ ἀνθρώπινον γένος νὰ ἀποκ-
τήσῃ πραγματικὴν γνῶσιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ
κακοῦ, δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς, καὶ ἀπ' αὐτὴν
τὴν ἀποψιν νὰ εἶναι ἐπίσης κατ' εἰκόνα θεεί-
αν, ἥ ὡς ὁ Κύριος διεκήρυξεν, "ἔγεινεν ὁ
ἄνθρωπος ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν." ΓΕΝ. γ:22.

Καθὼς προειδοποιήθη, ἡ παρακοὴ τοῦ Ἀ-
δὰμ ἐπέφερε τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐπ' αὐτοῦ,
καὶ διὰ τοῦ νόμου τῆς κληρονομικότητος δι-
ῆλθεν ἐφ' ὅλων τῶν ἀπογόνων του. Τοῦτο κα-
τέληξεν εἰς μεγάλην θλίψιν καὶ παθήματα,
πλὴν διὰ τῶν πειρῶν τούτων ἡ ἀνθρωπότης
μανθάνει τὰ τρομερὰ ἀποτελέσματα τῆς παρα-
κοῆς τοῦ νόμου τοῦ Δημιουργοῦ.

Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγαπᾷ τὴν
ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ δημιουργίαν. Ὁ Ἰωβ εἶπεν,
ὅτι ὁ Θεὸς "θέλει ἐπιβλέψῃ εἰς τὸ ἔργον
τῶν χειρῶν αὐτοῦ." ΙΩΒ ιδ:15. Ὁ Ἰωβ ἔκαμε
τὴν διακήρυξιν αὐτὴν ἐν συσχετίσει μὲ τὴν
προσευχὴν αὐτοῦ, ὅπως ὁ Θεὸς ἀφήσῃ αὐτὸν
νὰ ἀποθάνῃ, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ τῶν πόνων
καὶ συμφορῶν αὐτοῦ. Ἐγνώριζεν ὅμως, ὅτι ἐ-
ὰν ἀπέθνησκεν, ἡ δύναμις τοῦ Δημιουργοῦ θὰ
ἐπεκαθίστα αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀναστά-
σει.

Καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθές δι' ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Διότι ὁ Θεὸς ἡγάπησε τὴν ἀνθρώπινον Αὐτοῦ δημιουργίαν, καὶ ἐπρομήθευσεν ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΝ δι' αὐτὴν μέσῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν,

"Ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθεν δι' ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδὰμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ ἐν τῷ Χριστῷ."
Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. ιε: 21,22.

καὶ ἀλλαχοῦ,

" Διὰ τοῦτο, καθὼς δι' ἑνὸς ἀνθρώπου - Ἀδὰμ - ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτω διῆλθεν ὁ θάνατος εἰς πάντας ἀνθρώπους, ἔπειδὴ πάντες ἥμαρτον."
ΡΩΜΑΙΟΥΣ ε:12. καὶ ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ 19ον ἐδ. λέγων,

" Διότι καθὼς διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου - Ἀδὰμ - οἱ πολλοὶ - ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος - κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ - διὰ τοῦ νόμου τῆς κληρονομικότητος - οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς - Χριστοῦ Ἰησοῦ - οἱ πολλοὶ - ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος - θέλουσι κατὰ τὴν δίκαιον." Διὰ τοῦ ἀντι-λύτρου.

Η ΝΕΑ ΚΤΙΣΙΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΕΥ, ἀρχίζει μὲ τὴν Πρώτην Παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ἑτερον δημιουργικὸν ἔργον, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν προῶδῳ ἑκτοτε. Δυναμέθα νὰ ὠμιλήσωμεν περὶ τούτου τοῦ δημιουργήματος ὡς "Νέαν Κτίσιν." Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς βεβαιοῖ περὶ τούτου ὅταν ἔγραψεν,

"Ἐὰν τις ᾔηται ἐν Χριστῷ, εἶναι νέον κτίσμα, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον, ἴδου, τὰ πάντα ἔγειναν νέα." Β.ΚΟΡ.ε:17.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς ἔγεινε νέον κτίσμα, κυηθεὶς εἰς τὸ θεῖον ἐπίπεδον ζωῆς, ἐν τῇ Ἰορδάνῃ, κατὰ τὸ βάπτισμά Του, καὶ οἱ ἀκόλουθοι Αὐτοῦ βεβαιοῦνται ὅτι οὗτοι ἐπίσης θὰ ἐξυψωθοῦν εἰς τὸ θεῖον ἐπίπεδον μετ' Αὐτοῦ, καὶ εἶναι μετὰ τοῦ Οὐρανίου αὐτῶν Πατρὸς, ἐὰν μείνουν πιστοὶ μέχρι θανάτου ὡς ἡ Κεφαλὴ αὐτῶν. ΙΩΑΝΝ. ιδ:2,3, ιζ:24, ΑΠΟΚ. γ:21, Α. ΙΩΑΝΝ. γ:2.

Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς "ΝΕΑΣ ΚΤΙΣΕΩΣ" ἤρchiσε μὲ τὸν Ἰησοῦν κατὰ τὸ βάπτισμά Του. Ἦτο κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ὅτε ὁ Ἰησοῦς παρητήθη τῶν δικαιοματίων τῆς ἐπιγείου Αὐτοῦ ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωσε διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου. Διὰ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἐλπὶς νέας ζωῆς ἐπὶ τοῦ θείου ἐπιπέδου ἤρchiσεν ἐπ' Αὐτοῦ. Ὁ νέος οὗτος νοῦς ἐτρέφετο διὰ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, διὰ τῆς μεγάλης δυνάμεως τοῦ Δημιουργοῦ, ἐδόθη τὸ θεῖον σῶμα. Τοιουτοτρόπως ὁ Ἰησοῦς ἔγεινεν ἡ Κεφαλὴ τῆς "ΝΕΑΣ ΚΤΙΣΕΩΣ."

"Εκαστος ἀληθῆς ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, ὁμοίως, διὰ τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ πλήρως εἰς τὸ νὰ πράξῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, παραιτεῖται τῆς ἐλπίδος ἐπιγείου ζωῆς, καὶ καθὼς ὁ Ἰησοῦς, δίδεται νέα ἐλπίς, νέας ζωῆς, θείας φύσεως. Ο Πέτρος ἔγραψε περὶ μεγίστων καὶ τιμίων ἐπαγγελιῶν" διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ γείνωμεν "κοινωνοὶ θείας φύσεως." Β'. ΠΕ- ΤΡΟΥ α:4.

"Νέα ἡμέρα" θὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, μὲ ἱσθίν ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ." ΜΑΛΑΧΙΑΣ δ:2. Ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ὁ Χριστὸς, καὶ οἱ εἰς τὰ βήματα Αὐτοῦ βαδίζοντες πιστοὶ Αὐτοῦ ἀκόλουθοι θὰ εἶναι μετ' Αὐτοῦ. Οὗτοι θὰ ἐγερθῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου ἐν τῇ "πρώτῃ ἀναστάσει," διὰ νὰ ζήσουν καὶ βασιλεύσουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ." ΑΠΟΚ. κ:4. Οὗτοι ἀναφέρονται παρὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡς "δίκαιοι" οἵτινες θέλουσι λάμψῃ ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν." ΜΑΤΘ. ιγ:43.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ μάθῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ὑπακοῆς. Τελικῶς, ὅλοι θὰ ἐγερθοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου. Τότε, ὁπλισμένοι μὲ τὴν ἀποκτηθεῖσαν γνῶσιν διὰ μέσου τῶν πειρῶν μὲ τὴν ἁμαρτίαν, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ δεχθοῦν τὴν προμήθειαν μέσω τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπακούσουν εἰς τοὺς νόμους τῆς βασιλείας, τότε ἐν ἐνεργείᾳ, θὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν τελειότητα ἀνθρωπίνης ζωῆς, καὶ θὰ ζήσουν διὰ παντὸς ἐπὶ τῆς Γῆς. Τότε, ὁ ἄνθρωπος, ὁ βασιλεὺς τῆς Γῆς, θὰ ζῇ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ προσώπου τοῦ Δημιουργοῦ Του διὰ παντὸς, ἀπολαμβάνων τὰς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, ὑγείας καὶ αἰωνίου ζωῆς.

Μὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χίλια
ἔτη, ἡ Γῆ θὰ κατασταθῇ παρὰ δεῖσος.
Ἡ Γῆ θὰ ἀποδείξει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἡ ἔ-
ρημος καὶ ἡ ἄνυδρος, καὶ ἡ ἐρημία θέλουσιν
ἀνθῆσαι ὡς ῥόδον. Ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλουσιν
ἀναβλύζει ὕδατα, καὶ ῥεύματα ἐν τῇ ἐρημίᾳ.
Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θέλουσιν ἀνοιχ-
θῇ, καὶ τὰ ὦτα τῶν κωφῶν θέλουσιν ἀκούσει.
Ὁ λαὸς δὲν θέλει πλανᾶσθαι πλεόν. Εὐφροσύ-
νη αἰώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐ-
τῶν, λύπη δὲ καὶ στεναγμὸς θέλουσι φύγει.
ΗΣΑΙΑΣ λε. ΑΠΟΚ. κα:3-5.

Ἡ κατὰρα θέλει ἀρθῇ ἐκ τῆς Γῆς. Ἡ Γῆ
θέλει δίδει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἡ εὐλογία
τοῦ Δημιουργοῦ θὰ εἶναι ἐφ' ἀπάσης τῆς Γῆς.
Καὶ ἀντὶ ἡ γῆ νὰ φύῃ ἀκάνθας καὶ τριβόλους,
θέλει διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ γείνη πα-
ράδεισος, ὡς ὁ παράδεισος τῆς Ἑδὲμ.

" Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, λέγουσαν, Ἴδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ
μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ θέλει σκηνώσει
μετ' αὐτῶν. Καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λα-
οὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι
μετ' αὐτῶν Θεὸς αὐτῶν.

Καὶ θέλει ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον
ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ θάνατος δὲν
θέλει ὑπάρχει πλεόν. Οὔτε πένθος, οὔτε
κραυγὴ, οὔτε πόνος δὲν θέλουσιν ὑπάρχει
πλεόν, διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον. Καὶ εἴ-
πεν ὁ κατήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἴδοὺ,
κάμνω νέα τὰ πάντα. Καὶ λέγει πρὸς ἐμὲ,
Γράψον, διότι οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι ἀλη-
θινοὶ καὶ πιστοί." ΑΠΟΚ. κα:3-5. ΑΜΗΝ.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ

ΘΕΟΣ ὑπάρχει, ἀναφωνεῖ ἡ φύσις στὸν ἀέρα,
 Δημιουργὸς καὶ Πάνσοφος ὁ κτίσας τὸν αἰθέρα.
 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κ' ἰχθύες τῆς θαλάσσης,
 τὰ δένδρα τὰ πανύψηλα, τὰ μυροβόλα κρίνα,
 Ἀναφωνοῦν μὲ δύναμιν Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα.

---οοο---

Τὰ ὄρη τὰ χιονόλευκα, τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
 Αἱ ἄβυσσοι κ' οἱ ποταμοί, πέρατα Γῆς ἀπάσης,
 Ἡ ἀστραπὴ κ' ὁ κεραυνὸς, τὰ πάντα μαρτυροῦνε,
 Καὶ ἀποδίδουν μὲ τιμὴ τὴν δόξαν καὶ τὸ σέβας.
 Στὸν πλάσαντα τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τοῦ βορρᾶ τὸ
 σέλας.

---οοο---

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐν τιμῇ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ,
 Ὅτι δὲν ἔγειναν αὐτὰ ἔτσι, ἀπλῶς στὴν τύχῃ,
 Ἀλλὰ Πανσόφου χεὶρ ἐνήργησε μὲ δύναμι κ' ἀγάπη,
 Καὶ μὲ σοφίαν ἄμετρον, δικαιοσύνης θρόνος.
 Ποῦ δὲν σαλεύεται ποτὲ, ὅσο κ' ἂν τρέξῃ χρόνος.

---οοο---

Ὁ ψαλμωδὸς εἰς τοὺς ἀγροὺς βόσκων τὰ πρόβατα
 τοῦ,
 Τὰ βλέμματὰ τοῦ ὕψωνε, καὶ μ' ὅλα τὰ σωθικὰ τοῦ,
 Ἐψάλλεν ὕμνον στὸν Θεόν, διὰ τὸ μεγαλεῖον,
 Ποῦ ἔβλεπε στὸν οὐρανὸν, τὸν ἥλιο, τὴν Σελήνην,
 Τὰ ἄστρα τ' ἀναρρίθμητα, καὶ ἔλαμβανε γαλήνην.

---οοο---

Μ' ἀγάπην ἔψαλλ' ὁ Δαβὶδ, δεκάχορδος κιθάρα,
 Φθόγγους γλυκεῖς ἀνέμελπε στὸν Πλάστη μὲ λαχ-
 τάρα.
 Κ' ἂν ποιμενόπαις στοὺς ἀγροὺς, κ' ἂν Ἀναξ στὸ
 παλάτι,
 Στὸ δῶμα τὸ βασιλικὸ τὰ νύκτα ἔπερνοῦσε,
 Μὲ τὴν κιθάρα τὸν Θεὸν μὲ σέβας ἀνυμνοῦσε.

---οοο---

Μόνον ὁ ἄφρων ἔλεγε τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ,
 "Θεὸς οὐκ ἔστι," τὸ σύμπαν ἔγεινεν ἀπλῶς, χω-
 ρίς καμμιά αἰτία,
 Κ' ὁ Ντάργουϊν τὸν πίθηκο "πατέρα" τὸν φωνάζει,
 Ρενὰν, Βολταῖρος καὶ Ρουσσώ, φιλόσοφοι Δαρβί-
 νοι,
 Κατέταξαν τὸν ἄνθρωπον ὅμοιον μὲ τὰ κτήνη.

---οοο---

Πλὴν ἔρχεται περίοδος ποῦ θὰ ἀναγνώρισουν,
 'Απὸ μεγάλου ἕως μικροῦ, καὶ θὰ ἀναφωνήσουν,
 "Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου, Θεέ, ὁ Παν-
 τοκράτωρ,
 'Αληθινὰ καὶ δίκαια, Θεέ, εἰν' αἱ ὁδοὶ Σου,
 Καὶ σωτηρίαν στοὺς λαοὺς χορήγησ' ἡ ἰσχὺς σου."

---οοο---

"Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου, Κύριε,
 Θεέ Παντοκράτωρ, δίκαια καὶ ἀληθινὰ αἱ
 ὁδοὶ Σου, Βασιλεῦ τῶν ἁγίων.
 Τίς δὲν θέλει σὲ φοβηθῇ Κύριε, καὶ δοξά-
 σει τὸ ὄνομά Σου;

Διότι εἶσαι μόνος ἅγιος, διότι πάντα τὰ
 ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ προσκυνήσει ἀνώ-
 πιδν Σου, διότι αἱ κρίσεις Σου ἐφανερώ-
 θησαν." ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ιε:3-5. Α Μ Η Ν.

